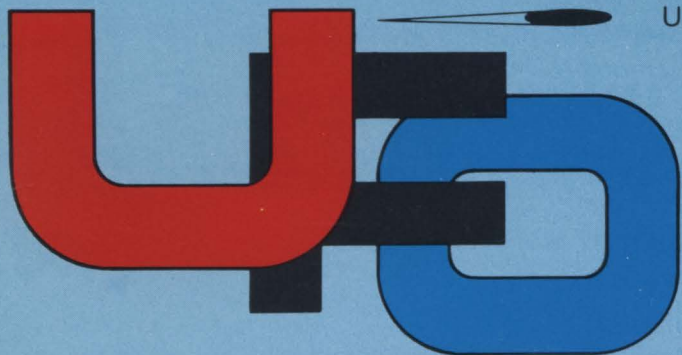




UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 6 1981

INFORMATION

ISSN 0346-3540

NÄRKONTAKT PÅ ETNA!



Fyra personer, tre militärer och en ung kvinna, fick för drygt tre år sedan uppleva ett smält otroligt äventyr på vulkanen Etnas sluttningar i Italien — ett möte med ufonauter och ett "klassiskt" UFO! (Teckning: Dezsö Sternoczy).

— Se sidan 4 —

Kidnappades i långtradare

— Se sidan 12 —

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utkommer med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan. — 31 dec.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Tommy Gustavsson — bevakning utländska tidskrifter, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Dezsö Sternoczy, Florent Sickenga, Märta Engzen, Kenneth Eek, Thomas Martin, Lars Nilsson.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god att observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

Skicka bidragen direkt till: UFO-Information, Box 16, 596 01 Skänninge.

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Det underlättar för oss när vi senare kanske undersöker händelsen närmare. Tack på förhand!

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.



Hjälp oss sprida kunskap
om UFO-frågor
och tidningen UFO-Information!

Ett sätt för Dig att hjälpa oss
nå ut med vår information är att köpa
vår nya dekal — "UFO-Information"

Dekalen

18 x 11 cm,

kostar sju kronor per styck, inklusive porto.

Tio dekaler: 60 kronor.

Fortfarande finns ett antal exemplar av såväl UFO-Information's stora "Jubileumsnummer" som av vår skrift "UFO — en handledning" kvar att köpa för alla hugade spekulanter med krav på god UFO-litteratur!

"Jubileumsnumret", som redovisar de bästa svenska UFO-fallen under den senaste tioårsperioden, kan rekvireras för 35 kronor. UFO handledningsskriften kan köpas för 30 kronor.

Skrifterna kan erhållas genom insättande av pengarna på post-84325-0, UFO-Information. Ange på talongen vad det insatta beloppet gäller.

UFO NU OCKSÅ PÅ VIDEOKASSETT!

UFO-Information har tidigare lanserat ett antal stillbildsserier som belyser olika aspekter på UFO-problematiken. En av dessa serier, som tidigare varit tillgängliga för uthyrning, finns nu också inom kort att köpa på videokassett.

Serien, en nybörjarserie omfattande 30 bilder, levereras med ljud för 100 kronor, exklusive porto. Kassetten är avsedd för VHS-systemet och är producerad av LB Ljudmontage i Stockholm.

Närmare information om kassetterbjudandet i kommande nummer av UFO-Information.

OM

Du känner för

UFO-Information

Stöd oss med ett extra bidrag

Postgirot är det vanliga

8 43 25 — 0



Utländska UFO-rapporter är ofta svårbedömbara



Det är något konstigt med ufologin, det är något som inte tycks stämma! Ja det här med UFO blir man aldrig klok på, säger många. Det kan var nog så sant, men jag tänker på något annat i samband med UFO. Om man följer UFO-historien bakåt i tiden slås man av tanken-varför var det så påtagliga UFO-observationer längre bakåt i tiden. Ja, jag menar fortfarande modern tid. Om vi t ex håller oss omkring 1950-talet finner vi många berättelser om landade farkoster och om hur vi jordbor tagits ombord med eller mot vår vilja. Sådana fall var det gott om runt 50-talet. I dag är det inte ofta man hör talas om att någon jordisk bebyggare erbjudits gratis skjuts av en UFO-besättning.

I det sammanhanget tänker jag med obehag, att det kanske helt enkelt är så att detta på 50-talet var nyhetsstoff och att man för att hänga med och tjäna pengar fabricerade UFO-historier just därför att det var på modet just då.

Ett liknande dilemma har vi upplevt de senaste åren, då olika tidningar efterlyst det bästa UFO-fotot mot löfte om rikligt tilltagna penningssummor. Detta leder naturligtvis till att människor av ekonomiska skäl förfalskar och/eller fabricerar UFO-bilder. Man vill kanske också se hur lätt det är att lura som de tror lättpåverkade ufologer med en falsk UFO-bild.

Tyvärr kostar det stora summor att undersöka UFO-bilder men även UFO-berättelser. Det är alltså lätt att förfalska både foton och berättelser; de kommer så att säga igenom och blir klassade som äkta. Nu bör man komma ihåg, att det inte är fråga om medveten slapphet från ufologernas sida. Orsaken ligger som alltid i dålig ekonomi, brist på utrustning och kunnig personal.

Vi som skriver och återger berättelser från andra länder och från andra språk har givetvis ett stort ansvar. Hur skall man veta om det rör sig om en äkta eller falsk UFO-berättelse? Ja, detta kan vara svårt! Man åker ju inte utan vidare jorden runt varv efter varv för att kontrollera händelserna äkthet. Något sådant är, som alla säkert förstår, omöjligt och alltför tidskrävande och kostsamt.

Vad vi som utgivare av UFO-litteratur, med den erfarenhet vi samlat genom åren har att göra, det är att samla material från tidskrifter och UFO-grupper ute i världen om vilka vi vet att de försöker få fram sanningen så långt det är möjligt, enär detta ju ligger i deras eget intresse som ufologer. Genom att vi vet, vilka som är seriösa kan vi välja just dessa och återge deras rapporter och ev. bilder.

När det gäller svenska och nordiska fall har vi strax större möjligheter. I Sverige kan vi utan större obehag besöka personerna ifråga och på ort och ställe göra uppföljningar. I våra broderländer känner vi

personer som aktivt arbetar med UFO och på så sätt kan vi erhålla riktig information inom de ekonomiska ramar som står oss till buds.

Som var och en förstår kan fel insmyga sig i materialet. Detta är dock inte något vi bör lastas för utan är snarare sådant som kan ske trots att vi försöker undvika oklara rapporter. En annan sak är att UFO-litteraturen övervägande tar upp och behandlar UFO-fall av neutral eller godartad natur. Detta tycks ha fått den effekten att människor i gemen som intresserar sig för UFO-problemet tror att alla UFO-besök är av godartad karaktär. Så är inte fallet. Vi besöks även av UFO:s som skadar oss på olika sätt. När man nämner detta till människor, får man automatiskt frågan om inte rymdbesökarna besitter högre teknologi och kunnande på olika områden.

Man tycks sätta likhetstecken mellan högt teknologiskt kunnande och moral. Det är ju faktiskt så, att en på det onda inriktad civilisation med hög teknologi också kan existera i samma mån som en hög teknisk civilisation med högt satta, goda mål.

På detta sätt skulle ju en fundamental och universell lag bli uppfylld, nämligen 'lagen om orsak och verkan lika med balans', den lag på vilken universum har byggts.

Under mina olika framträdanden med föredrag o dyl har jag funnit att många intresserar sig för frågor av djupare natur. Skriv gärna till redaktionen! Kanske får vi igång en liten debatt i ämnet. Det skulle vara intressant att få ta del av er syn på de vardagliga tingen och de mera ovanliga i synnerhet.

Så kommer till sist de vanliga, slitna klyschorna igen ... jul och nyår är ju ständigt återkommande. Orden räcker inte till för att variera sig. Jag vill helt enkelt önska en riktigt GOD JUL och tillika ett GOTT NYTT ÅR. Jag hoppas givetvis att ni återkommer som medlem och medmänniska även nästa år, 1982. Det är en förutsättning att JUST DU stöder oss med din ekonomiska närvaro, i annat fall kan vi inte fortsätta.

Detta har sagts förut men är mera aktuellt i dessa tider av åtstramning och fördyring. För att du skall kunna vara med oss även nästa år har vi trots våra ökade kostnader inte höjt medlemsavgiften. Den är alltså densamma även under 1982. Vill du därutöver också ge en extra slant är den mer än välkommen och uppskattad.

Till er som under det gångna året gett en extra slant till UFO-Information vill jag säga att det är just på er det berott att tidningen fungerat. Tack för er välvilja.

Med hälsningar och på återseende i UFO-spalterna 1982,

Jonzon

Militärer i närkontakt

med ufonauter på Etna

På kvällen den 4 juli 1978 fick fyra personer, två underofficerare vid flygvapnet en underofficer vid marinen samt en yngre kvinna uppleva ett otroligt äventyr på Etnas sluttningar.

De inblandades namn är sergeanterna vid flygvapnet Francesco Padellaro, Attilio Di Salvatore samt marinsergeant Maurizio Di Pietro. Dessa tre kollegor hade tillsammans med en väninna, fru Antonia Esposito, kommit överens om att bestiga vulkanen Etna.

Den aktuella kvällen begav de sig till vulkanen Etna och klättrade upp på dess sluttningar. Vid 2330-tiden befann de sig i närheten av Monte Sona, då de observerade tre föremål på himlen som flög i en formation.

Eftersom de kunde se, att det inte rörde sig om flygplan, stannade de upp för att försöka se vad det var de såg.

De tre föremålen flög i en triangel, var rödlysande och tycktes blinka i takt med att de ökade och minskade i storlek.

Plötsligt lämnade ledarfarkosten sin plats och styrde i riktning mot de fyra åskådarna på sluttningen. Den sänkte sig ned men försvann samtidigt bakom Monte Sona. De fyra blev självklart nyfikna men från militärernas sida var det också en yrkesmässig reaktion.

De hoppade in i bilen och for i den riktning föremålet försvunnit, dvs mot den lilla orten Nicolosi. Efter att ha passerat Nicolosi gör vägen flera tvära krökar. När de kommit igenom några av kurvorna, märkte de ett egendomligt ljussken. Det lyste upp på vägkanten. De stannade bilen och steg ur den.

Vid sidan av vägen löpte en låg mur, som de klättrade över. I den stenrika terrängen utför sluttningen försökte de finna den mystiska ljuskällan.

Vid sluttningens kant såg de - djupt därnere - en okänd farkost. Den såg ut som en klassisk UFO-farkost med kupol.

Kupolen var upplyst och avgav intensiva, gula ljusstrålar. Farkosten var på ett avstånd av 100 meter från åskådarna. När den första överraskningen lagt sig, såg de till sin bestörning, att fem sex gestalter rörde sig i farkostens närhet. De kunde se dem mycket tydligt i ljusskenet från farkosten.

Två blonda män

Gestalterna hade mänskligt utseende, men de var tämligen storväxta. I övrigt betedde de sig som vilka vanliga människor som helst. De fyra åskådarna kände sig både rädda, förvirrade och nyfikna. Skuggorna bidrog till att det nattliga skådespelet blev ytterst fascinerande.

Två av gestalterna lösgjorde sig från de övriga i



Gestalterna hade ett r. änskligt — men storväxt — utseende. De fyra åskådarna kände sig både rädda, förvirrade och nyfikna.

gruppen och klättrade upp för den ojämna och branta sluttningen och närmade sig de fyra men stannade på ett avstånd av fem sex meter från åskådarna.

Sergeant Di Salvatore berättar för en journalist vid dagstidningen La Sicilia så här: -Vi, alla fyra, var som förlamade av en underlig makt. Vi kunde inte röra oss.

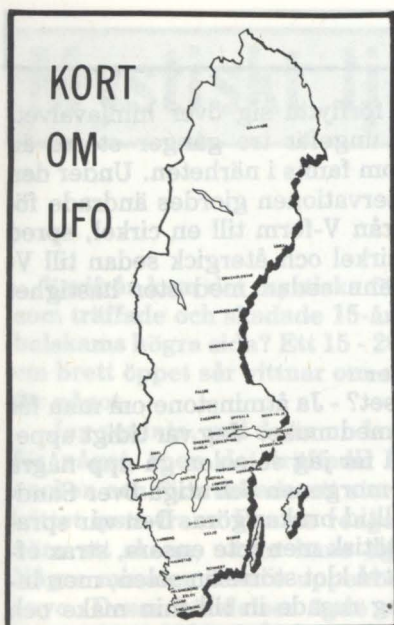
De båda främlingarna bar vita, hårt åtsittande kläder. De hade blont hår, mänskliga anletsdrag och var mycket bildsköna. Främlingarna försökte med gester förklara, att de var vänligt sinnade och en av dem nickade med huvudet mot farkosten, som i detta ögonblick lyste upp ytterligare med ett fantastiskt ljus. Nattens stillhet bröts då av ljudet från en bilmotor, och ögonblickligen slocknade ljuset från farkosten. När bilen passerat tändes ånyo ljuset.

Främlingarna stod kvar och försökte förklara, att de inte alls var farliga. Nu skedde något otroligt - alla fyra var på gränsen till panik; rädsla och ångest var vad de kände inför denna överkliga syn. Men som genom ett trolslag försvann all deras rädsla och förbyttes i ett tillstånd av absolut frid och ro. I detta tillstånd återvände de till bilen ungefär som om de bevittnat den mest vardagliga händelse i sitt liv.

Tilläggsas kan att ett stort antal rapporter om identifierade föremål kom till tidningen La Sicilias redaktion den 5 juli, alltså i samma veva som de fyra hade sammanträffat med de okända besökarna.

Källa: UFO Nachrichten nr 255 feb 1979

Översättning: Göte Johansson



Sammanställning:
Carl-Axel Jonzon.

Maj 1981

Fortfarande vet jag inte vad jag såg när jag sprang elljusspåret i Skönsberg, säger Kristian Andersson. Det kom någonting som såg ut som en luftfarkost och den avgav ett gulrött sken. Jag såg den i cirka tio sekunder innan den for iväg med världens fart. En sak är säker - det var inte något känt flygtyg menar Andersson avslutningsvis.

30 Maj

Som naturmänniska har jag upplevt ganska mycket, säger Karl Nilsson i Vigge, men något av det märkligaste jag skådat inträffade på pingstdagen vid 22.30-tiden. Det såg ut som en stor kanonkula och var eldrött till färgen, det kom söderifrån och passerade hustaken med endast någon meter till godo. Det flög horisontellt och ljudlöst. På mig verkade det smått kusligt, säger Nilsson till sist med en blick mot horisonten.

Hässleholm den 18 Juni

Norra Skånes Tidningar har fått in rapporter om oidentifierade föremål över Finjasjön. Flera personer har sett hur ett brandgult ljusklot sänkte sig ned över sjön, stod stilla en stund för att sedan förflytta sig i sidled och sedan lyfte och försvann, under det att det skiftade färg från brandgult till blått. Det blev sedan grönt för att återgå till brandgult igen. Efter tio minuter upprepades fenomenet på samma sätt. Klockan var vid det aktuella tillfället strax före 02.00 på natten. Någon förklaring har inte kunnat ges.

Norrtälje den 23 Juni

Invasion från rymden - ja det var vad Rolf Dalqvist ropade, när han fick se ett cylinderformat föremål som sakta roterade kring sin egen axel. Det kom från öster och färdades mot väst. Rose-Marie Ahlander tror inte på UFO, men hon tillstår att hon blev livrädd. Hennes tidigare attityd till tefaten har fått sig en rejäl törn. Rose-Marie, Rolf och en annan tjänsteman vid AMU-filialen såg farkosten sakta rotera och försvinna ur synfältet. Farkosten, som visade sig över Norrtälje mitt på blanka förmiddagen, skiftade i rött längs kanterna, säger observatörerna. På eftermiddagen gjordes ytterligare en observation

av Elliord Mattsson. Han såg ett diskusliknande föremål när han gick längs strandpromenaden. Föremålet, som verkade vara långt borta, försvann bakom en silo och återsågs inte mera, säger Mattsson.

Helsingborg - Helsingör 11 - 18 Juli

Flera iakttagelser av UFO har inrapporterats till danska och svenska UFO-grupper under ett flertal dagar. Det började söndagen den 12 juli klockan 13.30 då ett äkta par på promenad till Espergaerde S-tågstation fick se ett metalliskt föremål som förflyttade sig upp och ned och sedan försvann för att efter några minuter ånyo dyka upp. Föremålet stämmer bra med en rapport som sju timmar tidigare avgetts. En man hade då också tagit foto av UFO:n. Mannen var tillsammans med sin familj i bil på väg till Zoologisk have och fick se UFO:t i backspegeln på bilen. Han stannade och tog några kort. Tyvärr visade det sig senare vid framkallningen av filmen att UFO:t ej 'faetnat' på filmen. Möjligen har det smält samman med omgivande färg på himlen och därför ej blivit synligt.

På den svenska sidan har varken Milo Syd eller F 10 Ängelholm fått in rapporter om UFO senaste tiden, förklarar flygledarchef Elmin F 10, som också medger att man någon gång på 1960-talet jagade ett UFO, som på radarns PPI förflyttade sig med 3-4000 km/tim.

Ytterligare en observation gjordes från en motorbåt i Helsingborgs hamn där samtliga ombord såg ett diskusliknande föremål ljudlöst förflytta sig över himlen vid 11-tiden. Det var blågrönt till färgen säger våra talesmän, som kunde observera föremålet under cirka en minut.

Skene den 26 Juli

Vad såg Morgon och Kirsti Hallin i Skene den 26 juli klockan 21.00? Två rymdfarkoster om man inte kan finna någon annan förklaring till det inträffade. Så här berättar Morgon:

-Min fru och jag satt och såg på TV då plötsligt bilden försvann. Jag såg då också i fönstret över grannens hustak ett jättestort diskusformat föremål, som förflyttade sig sakta i sydvästlig riktning. Vi såg båda på farkosten en längre stund. Därpå kom ytterligare en likadan farkost efter den andra. Då kom jag på, att jag borde ta ett kort för att dokumentera vad vi såg. När jag väl hade fått tag i kameran accelererade farkosterna iväg utan att jag hann ta några bilder.

Data: Två lika, diskusliknande föremål

Färg: Blygrå, konstant

Föremålen gjorde kursändringar och hastighetsändringar.

Inget ljud hördes.

Uppskattat avstånd till föremålen 50 - 100 meter.

De försvann i 60 grader över horisonten och i sydvästlig riktning.

Överhogdal den 9 Augusti

Det var vid 24.00 natten mot söndagen som tre personer i en båt på sjön Rossängen öster Överhogdal såg det mystiska föremålet. Det var stort, gult och det blixtrade om det. Föremålet syntes under en längre tid innan det försvann bara för att senare återkomma, dock endast för en kort stund. Ytterliga-

re några gäster i en befintlig sommarstuga var övertygade om att de sett ett flygande tefat. Man får kanske tänka sig för nästa gång man skall ut på sjön, var den kommentar som de inblandade lämnade.

Värnamo den 27 Augusti

Torsdagen den 27 augusti klockan 23.00 var Mikael Marchal och Jonas Svensson i bil på hemväg efter att ha varit i Folkets Park. I höjd med Störjagården på vägen mot Äminne fick de båda kamraterna se en orange-färgad ljuskula över horisonten. Den försvann emellertid ganska snabbt. Komna en bit längre fram på vägen överraskades de båda ungdomarna av ett intensivt ljussken som tycktes lyfta sig över grantopparna. På vilket avstånd från bilen skenet befann sig kunde de inte avgöra, berättar Mikael som fortsätter.

-Ljusskenet liknade en fördröjd fotoblixt. Ett stort område upplystes av det under någon sekund. Själva ljuskällan såg ut som en halv sol. Självfallet blev vi båda lite uppskakade av det hela och undrade vad det egentligen var vi såg. Vi stannade på en viadukt, vevade ned fönsterrutorna på bilen men kunde inte höra något ljud. Det var kallt och stjärnklart. Ytterligare en bil passerade oss. Bilföraren måste också ha iakttagit det hela.

Efter en stund enades vi om att försöka finna ut vad det var vi såg, så vi började åka i riktning mot skenet. Vi svängde in på en liten skogsväg och längre fram till vänster såg vi ljusskenet. Det syntes mellan trädstammarna, varför vi förmodade att föremålet stod på marken. Föremålet blinkade nu och förflyttade sig längre bort. Så småningom förlorade vi det ur sikte. I Dannäs stannade vi för att om möjligt kunna höra något men så var inte fallet. Vädret var klart, tio plusgrader och vindstilla.

Gävle den 26 Augusti

-Håret stod på ända och jag fungerade inte normalt, säger Tomas Dahl när han den 26 augusti klockan 22.44 fick se sex runda, turkosfärgade ljus i

V-formation hastigt förflytta sig över himlavalvet. Ljusrondellerna var ungefär tre gånger större än den största stjärna som fanns i närheten. Under den relativt korta tid observationen gjordes ändrade föremålen formation från V-form till en cirkel, spred sig i en större halvcirkel och återgick sedan till V-formation. De försvann sedan med stor hastighet mot sydväst.

Luleå den 2 September

Tre solar i Bergnäset? - Ja åtminstone om man får tro Märta Rönnbäck med make. -Jag var tidigt uppe, säger Märta, -och så får jag se solen gå upp några minuter före fem på morgonen och stiga över Sandviksgatan som den alltid brukar göra. Den var sprakande röd och majestätisk men inte ensam, strax efter följde ytterligare två klot större än solen, men inte lika ljusstarka. Jag rusade in till min make och väckte honom. Båda såg vi de två 'extra solarna' innan den riktiga solens ljus blev så starkt att vi inte kunde se de andra två.

På meteorologhåll ges ingen förklaring till det vackra skådespelet.

Runt Sverige mellan den 7 - 15 September

Från olika håll inom landet har ljusfenomen inrapporterats mellan den 7 och 15 september. Gemensamt för de olika observationerna har varit ljusklot med svans. Troligen rör det sig om en meteorit. På tal om sådana kan nämnas, att vi väntar en topp av meteoriter den 12 - 13 december och sedan ytterligare meteoritsvärmar vid årsskiftet; allt enligt vanligtvis välunderrättade källor. Från tidigare meteoritsvärmar vet vi, att det i dessa brukar gömma sig farkoster. Jag tänker speciellt på en händelse som inträffade 1972 vid nyåret, de s k nyårsljusen. UFO-Information hade en god uppföljning av dessa fenomen som följdes av nyårsdagens morgon mellan klockan 04.00 - 04.30. Om det skall ske en upprepning av dessa nyårsljus återstår att se.

Ljusboll över Motala

Följande inträffade i Motala klockan 00.30 den 2 juni 1981, närmare bestämt vägen som går rakt genom Varamobaden. Observationstiden bedömdes till mellan en och två minuter. Föremålet, som när det först observerades stod stilla, hade den skenbara storleken av en bandyboll och avgav ett fast, mycket intensivt sken. Det var ceriserött och ej olik skenet från en bengalisk eld.

Lennart Carlsson med fru var på väg genom Varamobaden den aktuella tidpunkten och observerade föremålet från bilen. Ljusbollen befann sig cirka 75 grader över horisonten och i sydöstlig riktning. Fru Carlsson tyckte sig också se något som liknade en svans hänga under föremålet. Den hade en rosafärgad nyans. Denna svans sågs ej av Carlsson, som istället såg ett antal mindre ljuspunkter till höger om det större föremålet. Dessa ljuspunkter var formade som en del av en större cirkel och rörde sig bort från

det större, med tydlig hastighet i riktning ungefär sydlig. Jag hade PR-radion påslagen (kanal 16) säger Carlsson. Kanal 16 är sjöbevakningens kanal och jag hörde hur rapporter strömmade in men där trodde man till en början att det rörde sig om nödraketer. Eftersom det var mycket folk på vägen hade jag själv visst besvär med att dels köra bilen och dels se vad som blev av ljusbollen. Utkommen från Varamobaden hade jag förlorat kontakten med föremålet. Jag tog då via radion kontakt med sjöbevakningen på Råsnäsudden. De meddelade, att de ej därför sett någonting ovanligt, vartör man utan vidare kan avskriva nödraketerna då de har mycket god uppsikt över Vättern.

Enligt sjöbevakningen skulle rapport avges till polisen i Motala.

Jonzon

Mystiskt ljusband skadade häst!

Varifrån kom det mystiska föremål eller ljusband, som träffade och skadade 15-åriga hingsten Pontus' halskams högra sida? Ett 15 - 20 cm långt och cirka 3 cm brett öppet sår vittnar om att hästen varit utsatt för något.

-Jag vet inte, vad detta underliga ljusfenomen var för något, men det träffade Pontus högt upp på nacken och förorsakade ett stort sår, så att det röda köttet lyste fram. Pontus reagerade häftigt och var nära att skena, säger hans ägare, Erik Bäckman. Några minuter senare uppenbarade sig fenomenet ånyo. Dessa händelser ägde rum tisdagen den 1. september 1981 i Åleby vid Lakenesjöns västra strand i Värmland.

Ufologen Henry Svensson, Mariestad, och signaturen besökte Åleby drygt en vecka efter det att händelserna utspelat sig. Vid en intervju berättar Erik Bäckman följande: -Den aktuella tisdagen vid 13.30-tiden var min fru och jag sysselsatta med att köra hem hö från en vall, belägen cirka 600 m från vår gård. Vi åkte med häst och vagn på landsvägen för att hämta hem ett nytt lass hö. Plötsligt skyggade vår annars så lugna häst Pontus till. Han kastade huvudet bakåt, upp mot skyn. Han visade tydliga tecken på att ha blivit skrämdd av något. Det måste finnas älgar i närheten, som gör honom orolig, yttrade Signe. Hon reste sig upp i vagnen och tittade in i lövslyn bredvid landsvägen. Samtidigt såg jag plötsligt ett underligt ljusfenomen komma farande ljudlöst genom luften. Det var ett omkring 15 m långt och några dm brett ljusband i färgerna grönt, gult och blått. Ljusbandet, som hade mycket hög fart, träffade Pontus i nacken, där det blev ett stort, öppet sår, varefter det försvann i riktning mot ett hus ungefär 150 m längre bort lika ljudlöst, som det kom. Pontus reagerade våldsamt och var på väg att skena. Jag fick fullt upp att göra med att klara honom. När jag fått hästen under kontroll, körde jag fram till vallen utan att berätta något för Signe om ljusbandet. Hon var tillräckligt skrämdd av Pontus beteende ändå.

Ljusfenomenet återkom.

När vi några minuter senare befann oss ute på vallen, inträffade nästa märklighet. Pontus hade lugnat sig, och vi stod och lastade hö. På en gång blev det onaturligt varmt, och både Signe och jag lättade på vår klädsel för att stå ut med värmen. Plötsligt skrek Signe till och gjorde mig uppmärksam på ett exakt likadant ljusfenomen, som jag tidigare sett träffa Pontus. Det for med hög hastighet i västlig riktning mot landsvägen på någon meters höjd över terrängen. Något ljud hördes inte. På landsvägen kom en långtradare, och vi trodde båda, att ljusbandet skulle träffa denna. Som jag uppfattade händelsen for fenomenet rakt upp i luften i samma stund, som en kollision verkade oundviklig. Ett



Varifrån kom det mystiska föremål eller ljusband, som skadade hingsten Pontus? Ett cirka 15 centimeter långt sår vittnar om att hästen varit utsatt för något.

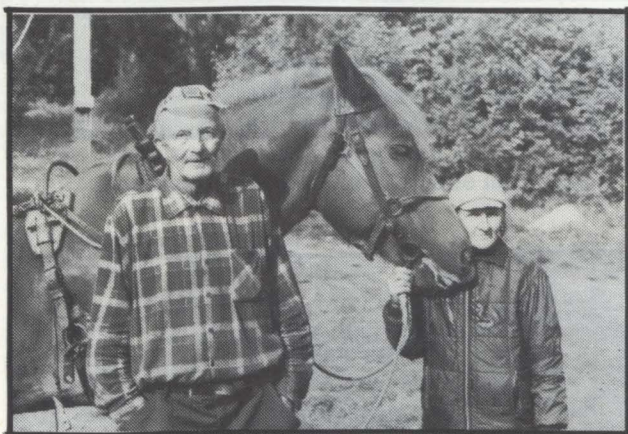
skarpt blått ljus avtecknade sig någon sekund, och ljuskenet var borta. Det underliga är, att det kort innan varit olidligt varmt, men nu kändes det i stället kallt.

Nära att träffa lastbil.

Fru Signe Bäckman berättar: -Jag såg inte, när ljusfenomenet träffade Pontus, då hade jag min uppmärksamhet riktad åt ett annat håll. Men då vi stod ute på vallen, och det hade blivit så konstigt varmt, fick jag se ett märkligt ljusband i färgerna grönt, gult och blått. Det var omkring 15 - 20 cm brett och cirka 15 m långt. Varje färg var ungefär lika bred. Det kom i hög fart från öster och färdades i västlig riktning mot landsvägen. Fenomenet, som



— Jag trodde att Pontus skyggade för älgar, som det finns gott om här i trakten. Därför reste jag mig upp i vagnen och tittade in i lövslyn bredvid landsvägen. Några älgar syntes inte till. Plötsligt ryckte Pontus till och var på väg att skena. Tillbudet var otäckt och jag blev mycket rädd, berättar Signe Bäckman.



— Även om det skulle vara det sista jag säger här i livet, så garanterar jag, att det inte fanns någon skada på Pontus, då vi körde ut på landsvägen. Skadan uppkom, då ljusbandet träffade Pontus i nacken, säger Erik Bäckman, som såg, när det mystiska ljusfenomenet träffade Pontus.

Makarna Bäckman blev den 1 september i år vittnen till en skrämmande händelse i Åleby vid Lakensjön i Värmland.

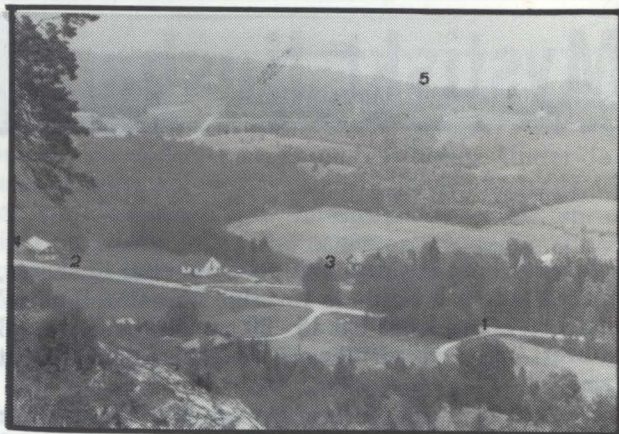
for mycket lågt över marken, gav inget ljud ifrån sig. Det for rätt upp i luften och ändrade färdriktning i samma sekund, som jag trodde det skulle träffa en lastbil, som kom på landsvägen. Ett kort ögonblick flammade ett starkt blått sken upp över platsen, sedan var ljusfenomenet borta. Bara några sekunder efter denna händelse kom vår granne, fru Sigrid Lundin, ut från sin ladugård. Som jag ser det, måste det underliga ljusbandet ha passerat rakt över hennes ladugård. Vem vet, vad som hade hänt, om Sigrid träffats på samma sätt som Pontus?, säger Signe som säger sig ha upplevt den underliga temperaturväxlingen på samma sätt som sin make.

Inga militära övningar eller åska.

Fru Sigrid Lundin har vid ett samtal uppgivit, att hon den aktuella tisdagen inte sett eller märkt något särskilt i omgivningen. Hon har troligen vistats inomhus under de korta tidsmoment, som ljusfenomenen uppträtt. Makarna Bäckmans andra grannfamilj var under dagen på arbetsplatser på annan ort. Långtradarchauffören har inte hört av sig, och enligt uppgift har försöken att spåra honom hittills misslyckats. Vare sig militära övningar eller åskväder förekom i trakten den 1. september.

Fortfarande öppet sår.

När Svensson och signaturen besökte platsen hade Pontus fortfarande ett öppet sår i sin halskam (ståndman). Skadan fanns på halskammens högra sida, med början cirka 20 cm framför övre lokrem-



- ① Vid denna dunge skyggade Pontus till och träffades strax därefter av ljusbandet.
- ② Här hade Erik Bäckman åter fått Pontus under kontroll.
- ③ Vallen, som makarna Bäckman stod på, när ljusfenomenet uppenbarade sig för andra gången.
- ④ Ungefärliga platsen där långtradaren nästan ramades av fenomenet.
- ⑤ Lakensjön.

mens (rem mellan selens bogträn) placering vid en normal påselning. Med tanke på skadans omfattning och placering skulle det vara en omöjlighet att göra en påselning på Pontus utan att upptäcka skadan. Bäckman, som av sina grannar betecknas som en mycket stor djurvän, påpekar med skärpa, att Pontus den omtalade tisdagen var lika hel och ren som vanligt, då han spändes för vagnen.

Pontus vägrar att passera platsen.

—Även om det skulle vara det sista jag säger här i livet, så garanterar jag, att det inte fanns någon skada på Pontus, då vi körde ut på landsvägen. Signe och jag har talat mycket med varandra om det inträffade. Vi finner det hela kusligt och skrämmande. Ingen av oss kan finna en vettig förklaring till vad ljusbandet var för någonting. Vi är båda överens om att det inte hade någon likhet med en blix. En förväxling är helt utesluten. Jag vet inte, vad det kunde vara, eller varifrån det kom. Däremot vet jag precis på metern, var den platsen är, där Pontus träffades och fick sin skada - och det vet Pontus också - han skyggar fortfarande och vill ogärna passera den platsen, säger Erik.

Karl

Newcastle, Staffordshire

Fredagen den 1 juni 1979 omkring klockan 1315 iakttog två vittnen från sin trädgård ett ovalt svart- och silverfärgat objekt, som långsamt svävade neråt som ett fallande löv. Samtidigt tycktes det rotera och reflektera solen. Efter att ha sänkt sig neråt under ca 30 sekunder, började det stiga uppåt igen, fortfa-

rande roterande i en rörelse som ett stigande löv. Objektet tycktes vara mindre och tunnare än en rugbyboll. Först trodde vittnena, att det kanske skulle landa, men så blev inte fallet. Efter att ha synts i tio minuter försvann föremålet slutligen ur sikte över de angränsande hustaken.

Karl

Vad händer i rymden?

Satelliter tystnar – startar igen!

Att finna utomjordiskt, intelligent liv är troligtvis inte alls så svårt som våra vetenskapsmän vill göra gällande. Kanske är det så, att dessa utomjordiska intelligenser (som för övrigt benämnes ETI, vilket är den engelska förkortningen på extraterrestrial intelligence) redan har funnit oss för länge sedan. Man vet t ex, att det efter den första atomsprängningen i Los Alamos USA dök upp mängder av UFOs.

Efter andra världskriget har den teknologiska utvecklingen tagit explosionsartad fart och man har också funnit, att UFO ökat sitt intresse i samma takt som vår utveckling. Den amerikanska atomenergi-kommissionen började så tidigt som 1955 att utveckla kärnkraften för bruk i rymden. Man konstruerade små, kompakta reaktorer för att driva olika system i samband med rymdflygning. SNAP-10 var benämningen på den första atomreaktorn som sändes upp i rymden och dess vikt var 480 kilo. Den var laddad med en stav innehållande 10 % uran 235.

En blandning av natrium och kalium upphettades i reaktorn till 538* C. Man fick därigenom elkraft från den avgivna värmen enligt Bessimerprocessen. SNAP-10A sändes upp från Vadenbergs flygbas med en Atlas-Agena raket kl 13.24 den 3 april 1965. Den gick in i en nästan perfekt omloppsbana runt jorden. Reaktorn levererade full effekt den 4 april kl 13.45. Satelliten fungerade perfekt i 43 dagar, men den 16 maj samma år bröts plötsligt kontakten. Detta skedde under det 552:a varvet runt jorden. Man kunde i fortsättningen inte registrera några signaler, varför man förmodade, att satelliten störtat, vilket inte alls var ovanligt i början. Även andra fel på överföringen förekom och var alltså fullt tänkbara. Men nu hände något ovanligt: SNAP-10 hade börjat fungera igen 40 timmar efter att den tystnat! Signaler började åter komma från satelliten, och huvudstationens dataanläggning visade, att sändarna försörjdes från ett reservbatteri.

SNAP-10A var inte den första och ej heller den sista satellit, som plötsligt slutade fungera för att sedan åter starta utan någon rimlig förklaring. I oktober 1962 sändes en annan sond upp, utrustad med fyra starka strålkastare för att på optisk väg avslöja andra sonder, som låg i samma omloppsbana. Satelliten som blev kallad Firefly fungerade i fyra månader men slutade sedan att fungera.

I augusti 1963, efter sju månaders tystnad, började den plötsligt åter att verka. Richard Kerschmerof vid John Hopkins-universitet, satellitens upphovsman, förklarade i en intervju: Vi har ingen som helst förklaring till varför satelliten åter började fungera. Den 7 maj 1963 placerades Telestar 2 i omloppsbana runt jorden; den 16 juli samma år upphörde den att fungera och den 12 augusti var den normal igen.

1964 rapporterade Frank Edwards, att fyra amerikanska satelliter slutat fungera utan rimlig anled-

ning för att senare åter arbeta normalt. Genom åren har listan på **spökande satelliter** växt. Mariner- och Pioneer-sonderna har också uppvisat fel, men i de flesta fall har de börjat fungera igen. Ett av de senaste **spökerierna** inträffade den 19 februari 1976, men den här gången var det inte någon satellit som uppförde sig onormalt utan en år 1971 kvarlämnad packning innehållande testinstrument som lämnats på månen av besättningen på Apollo 14. Dessa instrument var avsedda att lämna data till jorden om månens magnetiska fält. De skulle också registrera partiklar, som når månen från solen, samt rapportera magnitud och frekvens av uppkomna kratrar i samband med att partiklar faller ner på månytan. Kraftförsörjningen - en liten reaktor - var konstruerad för att räcka ett år. Apollos utrustning för studium av månytan - ALSEP - har fungerat över förväntan. Under 1975 upphörde sändningen men återkom senare med data till vetenskapsmännen i Houstons rymdcenter. Sändningen upphörde den 18 januari 1976. Den 19 februari samma år började signalerna återigen komma från Apollo 14:s ALSEP. Detta anses ovanligt.

Kontrollsystemet som visat att mottagaren inte fungerat på ett år visade nu, att denna var helt perfekt och kunde motta all information från Houston; t o m en räknare som noterar nedfallande partiklar fungerade också under dagen, vilket den aldrig tidigare hade gjort beroende på värmen under månens dagtid. Den hade endast fungerat under månnatten men nu arbetade den dag och natt, vilket fick vetenskapsmännen i Houston att häpna. Ja så bra hade inte utrustningen fungerat tidigare. Vad var det egentligen som hade hänt? Vad är det som stänger av och på vår rymdutröstning? Spökar det i rymden och på månen? Eller är det någon eller något som plockar isär och reparerar utrustningen, så att den till och med fungerar bättre än vad den borde göra?

Källa: Fate, Feb 1977.
Översättning: Inge.

Rymden

Nästan varje månad upptäcker astronomerna ett nytt, märkligt himlafenomen, som kommer forskarna att tvivla på alla tidigare förklaringar av astrofysiken. Bland de nyare observationerna finns en himlakropp, som under några sekunder sände ut gammastrålning av en styrka motsvarande en miljon solar och sedan bara slocknade. Man har också observerat hopar av miljontals stjärnor, som sänder ut röntgenstrålning av hög intensitet under några sekunder och sedan 'vilar sig' några månader före nästa röntgenpuls. Det finns också röntgenstrålande stjärnor, som sänder ut tusentals pulser om dagen. **Karl**

Livlig UFO-aktivitet över Iran

Iranier sköt mot UFOs över amerikanska ambassaden i Teheran.

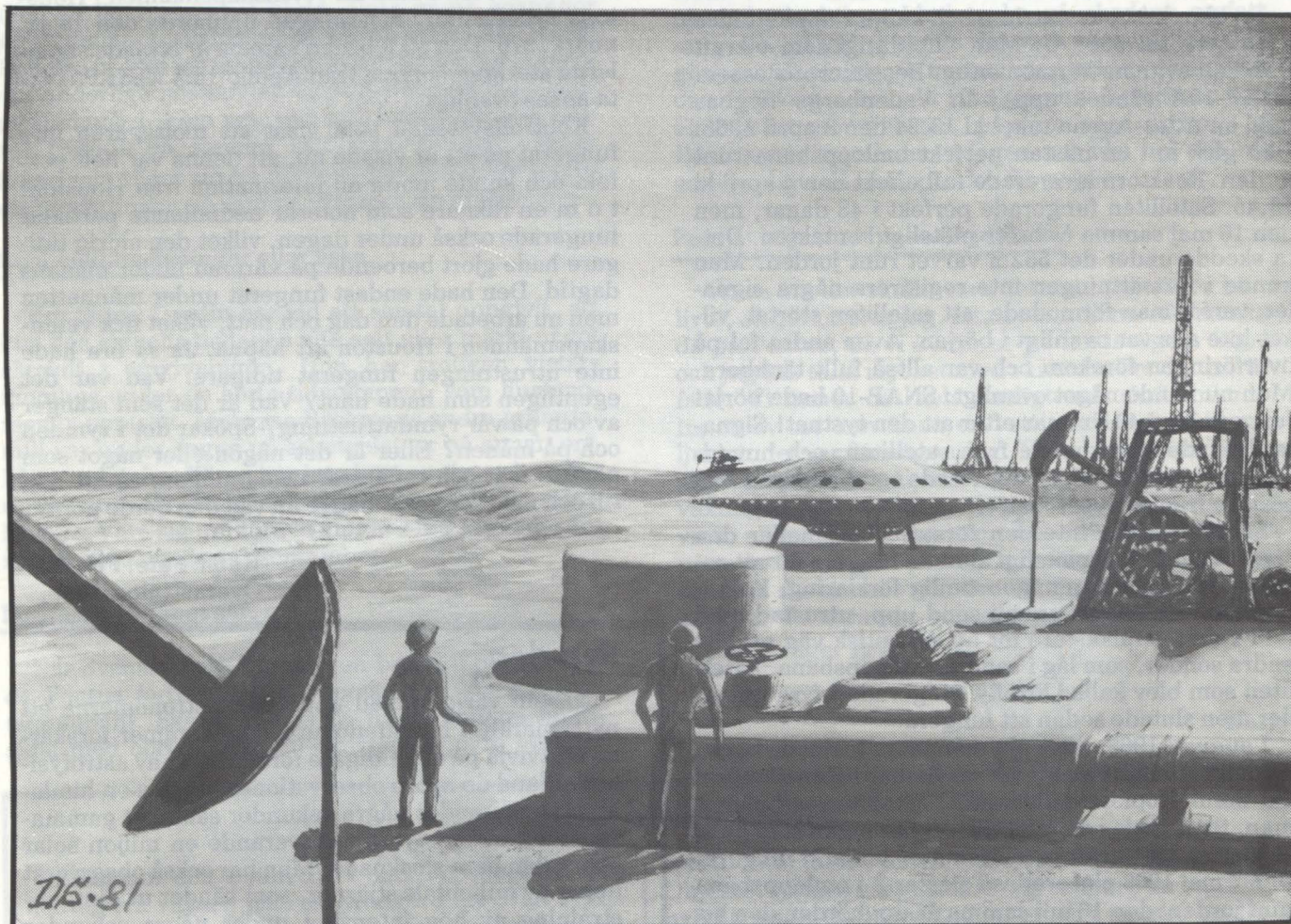
Enligt vitt spridda rapporter erhållna från såväl Iran som andra oljeproducerande länder kring Persiska viken, skapar en våg av UFOobservationer stora bekymmer bland regeringsmedlemmar och militär. Nyheter rörande dessa observationer tar lång tid att nå västvärlden, men trovärdiga källor har meddelat att en **flap** är under uppsegling, vilket ytterligare kan förvärra den redan nu spända situationen mellan Iran och USA.

Många iranska ledare tycks vara övertygade om att USA:s militär är ansvarig för invasionen av deras luftrum. - En avsiktlig provokation ämnad att skrämma Irans folk. I en intervju för Islamic Revolution, Ayatollah Khomeinis officiella tidning, citeras en militärpolitisk expert, som hävdar att dessa rapporter är sanna och representerar en del av den psykologiska krigföring som USA har startat. Den militära talesmannen tillägger att - dessa föremåls natur är topphemligt och endast några få människor i USA vet om det. Vid flera tillfällen har iranska flygvapnet varit inblandat i katt och råtta-manövrer med UFOs.

- På detta vis, påstår artikeln i Islamic Revolution, försvagas vårt luftförsvar.

I ett telegram, som nyligen cirkulerade runt världen från den högt respekterade Reuters nyhetsbyrå avslöjades det att rapporter om UFOs sänds över iransk radio nästan dagligen sedan det amerikanska fritagningsförsöket, vilket resulterade i katastrof i centraliranska öknen. Rapporten tillägger att de militanta studenter, som ockuperar amerikanska ambassaden säger att de har skjutit på en misstänkt helikopter utan nationalitetsmärke som flög över den amerikanska ambassadgården. Det skall tilläggas, att liknande oidentifierade mystiska **helikoptrar**, utan beteckning, upprepade gånger uppträtt i samband med observationer i USA och att då djur har påträffats lemlästade, vilket har satts i samband med dessa luftfarkoster. Flera ufologer är övertygade om sambandet.

Under de senaste månaderna har UFOs ofta iakttagits över inloppet till Persiska viken. Ett UFO landade på ett oljefält i Kuwait och stoppade oljeborrningen i femton minuter. Händelsen iaktogs av sju anställda, bland dem en amerikan. Farkosten var större än ett passagerarplan och när vittnena närma-



Under de senaste månaderna har UFO:s ofta setts kretsas över inloppet till Persiska viken. Ett UFO landade

t o m på ett oljefält i Kuwait och stoppade oljeborrningen i en kvart!

de sig lyfte det och borringen kunde återupptas. En läsare av UFO-Review, Haithan Ameen bosatt i Bahraíns huvudstad Manama, säger att hans land har upplevt en intensiv UFO-period. Ameen understryker att det föremål som landade på oljefältet i Kuwait först passerade över Bahrain, ett land som består av 34 öar i Arabiska sjön. Enligt Ameen siktades ett UFO över Bahrain 24 augusti 1979 kl 2340 lokal tid. Bahraíns hamnkapten och hans medhjälpare såg bägge två ett mystiskt föremål på himmelen. Det exploderade i fyra delar, spyende ut flammor liknande röda bollar. Deras observation gjordes samtidigt som flera piloter, på en höjd av 9000 - 10300 m rapporterade att de hade UFO inom synhåll. Farkosten var avlång med pulserande gröna och vita ljus i fronten och lämnade efter sig en slinga av gnistor i skyn. Besättningsmän på British Airways, Kuwait Airways, Scandinavian Airlines och Qantas förde alla in observationerna i loggboken och några av piloterna säger sig ha sett fyra olika föremål. Samtidigt som de iakttogs från luften såg människor på strand metallfragment falla ned i området mellan Bahrain och Qatar. Oroade över likheten i observationerna startade myndigheterna i Bahrain snabbt en officiell undersökning för att få reda på mer om farkosterna.

De uppskattade att föremålen färdades med en fart av 10000 km/tim och en hög officer i trafikledartornet sade att UFOt flög i en ojämn bana. Han sade också, att det rörde sig i sin egen rörelseriktning och

därför kunde det inte ha varit en meteor eftersom dessa följer jordens rörelser.

En granskning av loggboken på Bahraíns flygplats avslöjar följande detaljer med tider i GMT: 2035; British Airways flyg nr 3610 rapporterar ljus som korsar från höger till vänster 204 km nordväst om Bahrain.

2040; Kuwait Airways flyg nr 370 rapporterar ljus 150 km bort som delas upp i tre eller fyra delar, som senare också bekräftades av flygtornet i Doha.

2045; Möjlig UFO-observation i östra sektorn, nära Dubai, på väg söderut. Fyra UFOs, orange med svansar i samma färg rapporterade av SAS, Qantas flyg nr 1 och British Airways flyg nr 601.

Det är inte första gången som UFOs observeras i militärt spända delar av världen eller i länder som är inblandade i väpnad konflikt eller ansvariga för en explosiv situation som kan få globala konsekvenser. UFOs siktades regelbundet över Vietnam under krigerna där. Amerikanska observatörer och militärpersonal i Koreakriget såg ofta UFOs vid fronten. Och såväl de allierade som axelmakterna mötte spökraketer och dylikt under andra världskriget.

Det verkar, som om de okända farkosterna noga observerar våra fientliga militära aktiviteter.

Källa: UFO-Review nr 9

Översättning: B-O Lidén

Misslyckade profeter

Apropå professor Edward U Condons uttalande, att vi utan risk torde kunna anta, att intelligent liv utanför vårt solsystem omöjligen kan besöka jorden under de närmaste 10.000 åren: Han sällar sig alltså till de namnkunniga vetenskapsmän, som har gjort förutsägelser om vad som är omöjligt inom vetenskap och teknik. Lord Kelvin, som under decennier var Englands mest framstående matematiker och fysiker, uttalade 1895, när upptäckten av röntgenstrålarna tillkännagavs, att det hela var en bluff! 1896 förklarade samma Kelvin, att han inte hade den minsta tro till annan flygning än med ballonger. 1897 sade han om radion, att han inte såg någon framtid för denna, annat än vid kommunikation med fyrskropp eller med andra ställen, där kablar inte kunde användas.

Amiral Leahy, chef för president Trumans stab, sade, att 'atombomben är den största dumhet vi någonsin gjort. Bomben kommer aldrig att explodera - och jag talar som expert på sprängämnen'. Om ICBM-raketen uttalade sig presidentens vetenskap-

liga rådgivare Vannevar Bush 1945: -Enligt min uppfattning är en sådan sak inte möjlig på många år ... det kommer att ta mycket lång tid.

Det finns en viktig skillnad mellan Condon och dessa misslyckade profeter! Kelvin, Leahy och Bush förutsade, vad de ansåg som omöjligt för människan att åstadkomma, medan Condon tydligen ansåg sig vara än mer allvetande. Han kände sig tydligen kvalificerad att förutsäga, vad som är omöjligt för icke-mänskliga intelligenser under de närmaste 10.000 åren!

Det kanske är exempel som de nu återgivna, som fått Arthur C Clarke, vetenskapare, att formulera vad han kallar 'Clarkes lag': När en framstående vetenskapsman tillkännager, att någonting är möjligt, är det nästan säkert, att han har rätt. När han säger att någonting är omöjligt, är det mycket sannolikt, att han har fel'.

Ovanstående faktauppgifter är saxade ur Sven Magnussons bok: 'Flygande tefat. Vad säger vetenskapen?'

Karl

Fallet Harry Joe Turner av Fred Whiting.

Översättning från den amerikanska tidskriften
Second Look mars-april 80 Vol 11. No 3.

Då 28-årige Harry Joe Turner satte sig i förarhytten i sin långtradare var klockan tio i elva på kvällen den 28 augusti 1979. Turner hade huvudvärk, så han tog ett par tabletter. Turner skulle resa från Winchester, Virginia, till Fredricksburg, en sträcka på 13 mil, med en last av ketchup och senap värd 340.000:- kronor.

Han styrde den 26 m långa lastbilen ut från parkeringsplatsen vid korsningen av Route 50 och Interstate 81. Trafiken på Route 50 är för det mesta tämligen stark. Denna natt var det inte så.

Turner såg endast en bil mellan Winchester och Paris Mountain. En annan lastbilsförarens röst språkade över radion. Det hade regnat lite, men när Turner svängde åt höger, in på Route 17 till Fredricksburg, såg han endast några svaga blixtar på himmelen.

-Sedan blev himmelen alldeles ljus och min radio började låta konstigt. Jag försökte justera kanalerna på min PR-radio men ett buller började höras allt högre och högre.

-Jag kupade händerna runt öronen. Jag stod inte ut med det, det var ett skrik. Plötsligt var det någonting som grep tag på en ömtålig punkt på min vänstra axel. Det var som ett 'robotgrepp'. Jag fattade en 32 mm automatpistol bakom sätet och avfyrade åtta skott mot 'detta något'. Jag skrek: Gode Gud, jag kan inte döda det. Sedan var det som om jag hade gått genom en dörr och in i ett annat rum.

Vid denna tidpunkt svimmade Turner. Han vaknade i Fredricksburg, vid det magasin där han skulle leverera varorna och fann sig sittande på passagerarsidan av hytten. Säkerhetsbältet på chaufförssidan var fastlåst. Han tittade sig förvirrat omkring och inspekterade sovutrymmet i hytten. Hans 300 dollar i kontanter, 15 dollar i växel och kreditkort var orörda, men hans personliga tillhörigheter var kringströdda och hans verktyg låg på marken intill bilen.

Turner tittade på klockan. Den visade 11.17, omkring en halvtimme sedan han lämnade Winchester, men klockan på magasinssväggen visade tre på morgonen. Färden på 13 mil från Winchester till Fredricksburg skulle bara ha tagit en och en halv timme, men nära fyra timmar hade förflutit. Turner sade, att han senare upptäckte att milmätaren visade en körd sträcka av endast 27 km. Han var också medveten om att lastbilen hade förbrukat 513 liter bränsle, tillräckligt för att göra tur och retur-resan tre gånger. Dessutom var båda radioantennerna på lastbilen skadade, CB-antennen verkade vara bränd och AM-FM-antennen såg ut att vara avklippt på toppen.

Medan han funderade på vad som hänt körde en annan lastbilschaufför in på p-platsen. Mannen klev ur hytten och gick för att lossa lasten. Turner försök-

te fånga hans uppmärksamhet.

-Hej kompis, vet du vad klockan är? Den andre chauffören tog ingen notis. Turner upprepade lite högre: -Hej, vet du vad klockan är? Fortfarande inget svar från den andre chauffören. Turner skrek denna gång: -Vad är klockan? Fortfarande inget svar. Turner sade, att han kände sig osynlig.

Följande morgon hälsade samma chaufför på Turner och kommenterade beundrande hans lastbil. Turner frågade varför han hade ignorerat honom kvällen innan. Förbluffad gick mannen därifrån, mumlande någonting om 'dagens pillermissbruka-re'.

Turner lämnade Fredricksburg så förvirrad, att han var tvungen att fråga polis för vägvisning ut ur

Fallet Harry

Kidnappades i och fördes till

stan. Han märkte att ögonen var starkt känsliga för ljus.

Vid återkomsten till Winchester fick terminalchefen Bill Little höra om hans erfarenheter. Efter det åkte han hem för att vila inför en förestående tur till Pennsylvania samma kväll.

När Turner skulle börja köra på kvällen, svimmade han i hytten. Han vaknade på Winchesters sjukhus med ett ljus skinande mitt i ögonen.

Han reagerade våldsamt och högg tag i läkaren. Efter att ha lugnat ned Turner gjorde läkaren en undersökning.

Diagnosen löd; ett förstört blodkärl bakom vänster öga. Turner berättade för läkaren vad som hänt. Flera sköterskor fnittrade, och läkaren hänvisade Turner till en psykiater. Då Turner kom hem, gav han sitt vapen till sin familj och märkte för första gången att magasinet var tomt. Då sade han att han kom ihåg att han avlossat alla åtta skott mot en osynlig varelse.

Andra minnen återkom. Minnen av att lastbilen lyftes från vägbanan och upp i farkosten, varefter Turner förlorade medvetandet. Hans nästa minne är att vara inne i farkosten, där han undersöktes av varelser som liknade människor. De var klädda i vita skjortor och byxor, med vita mössor som täckte deras öron och pannor. Turner sade att de någon gång lyfte på mössorna, och då kunde han se några nummerserier i pannan på dem. När de talade med varandra, gjorde de det med hörbart språk, vilket lät som 'en bandspelare som spelas snabbt baklänges'.

Endast en av varelserna pratade direkt med Tur-

ner. Denna varelse, vilken inte hade några nummer tvärs över pannan, presenterade sig som Alfa La Zoo Loo. Han saktade ned språkhastigheten för att fråga Turner några saker om hans lastbil.

-Allt han ville veta, berättade jag om, sade Turner.

Han beskrev varelsernas hudfärg som mycket blek, med hud som var kall att vidröra 'om de var döda'. Han tror de främmande varelserna har förmågan att ersätta förlorade eller skadade kroppsdelar med bioniska. På grund av detta var några av varelserna starkare än de övriga.

Under sin avbrutna resa, sade Turner, att han kommer ihåg att han blev förd till månen, där han såg astronaut Neil Armstrongs fotavtryck. Sedan en

på grund av denna - förblev Turners uppträdande säreget.

Den 3 september, efter att ha tagit 50 mg valium i stället för den ordinerade dosen 10 mg, kände Turner att han måste fly huset därför att 'väggarna störtade in'. Han tog sin svärmors bil för en åktur. På vägen körde en ambulans om honom med sirenerna påslagna. Oljudet gjorde honom utom sig, och han trampade gaspedalen i botten. Han stoppades slutligen efter att ha jagats av inte mindre än tio poliser genom flera distrikt. Turner sade att han trodde det var de främmande varelserna som var efter honom; han var lättad när han såg att det var polisen. (Turner blev åtalad för vårdslös körning och vägran att stanna. Han erkände sig skyldig och fick böta 250 dollar. Hans advokat åberopade inte UFO-incidenten som försvar).

Fem dagar senare, den 8 september, kände Turner behov av att återvända till scenen för kidnappingen. -De vill att jag återvänder, sade han till sin familj. -Jag vet för mycket. Han minns inte mycket av vad som hände, men hans familj sade att han och hans lastbil återvände hem genomvåta. När han tillfrågades varför, svarade han: -De sade åt mig att de inte vill ta ombord någonting på deras rymdskepp såvida det inte är steriliserat. Han kommer ihåg, att han såg ett UFO som liknade ett 'uppochnedvänt askfat'. -Jag frågade dem vart vi var på väg och de sade: -Ingenstans, vi behöver dig bara en minut, och sedan är vi färdiga med dig.

Vid ett annat tillfälle påstår Turner att varelserna besökte honom. -En av de där sakerna fattade tag i mig, som de gjorde första gången och sade: -Den enda berättelse de kommer att få ur dig är att allt det här var uppdiktat. De kommer aldrig att få de verkliga svaren nu.

De mystiska mötena fortsatte. Turner såg de främmande varelserna flera gånger, men medlemmar av hans familj såg ingenting.

Vid ett tillfälle, sade han tvingade varelserna honom att fly ur huset. Vid ett annat, jagade han själv ut dem och slogs med en av dem på ett närbeläget majsfält. Vittnen berättade att det såg ut som om han träffade något, men det var osynligt.

En kväll, flera veckor efter UFO-incidenten, gav han sig ut på en biltur och fann sig själv, vilsen och förbryllad, på den lokala stormarknadens p-plats. Han frågade flera förbipasserande om de ville ringa hans familj, men de brydde sig inte om honom. Slutligen, omkring halv två på natten, sade Turner att en skäggig man närmade sig. Han bar en vit dräkt, satämbälte och sandaler. Mannen tilltalade Turner som 'sin son'. Turner frågade mannen om han ville hjälpa honom. Mannen ville inte hjälpa Turner att växla telefonpengar och försvann.

Fortsättning nästa sida

Joe Turner

i långtradare annan planet?

resa till en planet vilken Turner tror ligger 2,5 ljusår bortom Alfa Centauri, vår närmaste stjärngranne 4,3 ljusår avlägsen. Där såg han städer täckta av kupoler 'i ett land som liknar framtiden för vår planet'. Han fick ett intryck av att deras värld hade blivit förhärjad av en kärnkraftsförintelse. Han tror att de har en avancerad civilisation. 'Jämfört med dem, är vi endast en bunt vandrande idioter'. Det enda Turner inte kan komma ihåg alls, är resan tillbaka hem.

Turner klagade över en mängd olika fysiska och psykiska problem i flera månader efter upplevelsen. Han föreföll att vara akut känslig för ljus och ljud. Senare medicinska undersökningar avslöjade inga neurologiska skador, men en öronläkare anmärkte: -Vid 25 decibel kastade patienten av sig hörlurarna och skrek högt. Han sade att tonen var för hög. Klagade på att 'de' talade till honom. Jag kunde inte testa hans hörsel. Den här mannen är mycket svår att utvärdera, fortsatte läkarens rapport. -Han säger att han varit utsatt för något slag av 'tredje världens möte' och nu lider av ljuskänslighet och alla slag av oljud skadar hans öron. Jag kan inte finna något verkligt fel på honom. Jag tror han behöver prata med en psykiater.

Turner blev anvisad 'den bästa psykiatern i stan', dr Bruce M Gray, som anmärkte: -Han lider enligt min mening av en hysterisk neuros av förvandlingstyp (fysiska symptom producerade av mental stress) Han simulerar inte, men utan tvekan finns antydningar i riktning mot denna sjukdom.

För Turners nervösa tillstånd förordnade läkaren valium. Men trors medicinering - eller kanske delvis

Han återkom strax därpå, och försäkrade honom att någon skulle komma och ta upp honom. Han sade till Turner att han inte skulle stanna länge, då han inte ville att någon annan skulle se honom därför att 'min tid har inte kommit ännu'. När polisen anlände var den skäggige mannen borta. Turner blev körd till polisstationen där hans familj, som blivit underrättad om hans belägenhet av en anonym telefonröst, mötte honom.

Efteråt besökte Turner sin präst. Han upptäckte då till sin häpnad en tavla av den skäggige mannen på väggen i prästens arbetsrum. Det var en målning av Jesus. (Då Turner senare berättade detta, fick han tårar i ögonen). Turner bar sedan alltid ett litet kors runt halsen och gick ofta i kyrkan. Han letade i religiösa skrifter efter en mening i sina upplevelser. Han hade också en pistol under kudden, fastän han visste att den inte gav något skydd under hans 'bortrövande'. Trots hans stora ängslan efter det första mötet och trots den talisman han bar för beskydd efteråt, trodde Turner att varelserna inte skulle skada honom. När han tillfrågades om han ville gå ombord på rymdfarkosten igen svarade han ja.

Turner befann sig ännu i ett tillstånd av oro då han intervjuades i oktober 1979. Han förbrukade nästan en hel cigarrettask under den första fyra timmar långa intervjun. Han tog också flera lugnande tabletter, medan han berättade om händelsen.

Att berätta historier är karakteristiskt för Turner, säger hans familj, vänner och bekanta. Hans mor medger, att han kan tänja ut sanningen. Hans arbetsledare är mindre diplomatisk: -Harry har vad jag kallar elefantmun. Hans mekaniker säger: -Harry Turner är lika full av skit som en julkalkon. Andra medarbetare beskriver Turner som 'en man som vill vara större än han är.' Men skulle han prompt dikta ihop en UFO-historia på grund av detta? Mening-är delade.

-Något hände absolut, eller också känner han det bara så inom sig, sade hans mamma. -Jag tvivlar inte på att han är övertygad om att det verkligen inträffade, tillade en präst som känner Turner sedan ungdomen och som återvände till Winchester för att hjälpa honom andligen. -Han kanske hittar på det, men jag tror inte han skulle driva det så långt, menar hans svärmor. -Jag anser Harry vara en bluff, hävdar en f d arbetsgivare.

Vittnesmålet från Turners terminalchef, Bill Little är viktigt. Han var den förste som fick höra Turners berättelse, och de två diskuterade den många timmar under de veckor som följde. Little bekräftar att lastbilens radioantenn var tydligt skadade, men han kan inte bestyrka milmätarställningen eller bränsleförbrukningen. Little var först böjd att tro på Turner men nu är han skeptisk. Turner har tummat på sanningskravet vid för många tillfällen efter händelsen, sade han.

Under tiden håller Turner fast vid sin historia och påstår sig ha antecknat mätarställning och bränsleförbrukning. Han sade emellertid, att hans körjournal saknas. Trots bristen på bekräftande bevis, finns det ett antal liknande redogörelser under samma tid som när Turner hade sin närkontakt. Mindre än ett dygn tidigare, tjugo minuter i två föregående natt, den 27 augusti, upplevde en vicesheriff från Minne-

sota en snarlik händelse.

Val Johnson kom körande sin patrullbil i det ödsliga Marshall County, Minnesota, när han mötte ett bländande ljus som med kraft träffade hans fordon. I 40 minuter låg han medvetlös över ratten. Både hans armbandsklocka och bilklocka stod stilla i 14 minuter. Bilen blev skadad och två radioantennor var böjda bakåt nästan 90 grader (MUFON UFO-Journal Sept -79. 'The Minnesota Physical Evidence Case' av Richard Hall.)

Den 29 augusti klockan två på natten, flera timmar efter Turners första möte, mötte ett bländande ljus Russ Johnsons bil i Vermillion, South Dakota. Ljuset försvann helt plötsligt. Den 9 september klockan fem på morgonen rapporterades en kvinna ha blivit förföljd i sin bil av ett starkt bärnstensgult ljus, som orsakade svaga brännsår i ansiktet. En annan kvinna i Poplar Grove, Illinois, sade att hennes skåpvagn blev insvept i ljus klockan halv sex på morgonen, den 20 september i ett ödligt område. Det kändes som om bilen lyftes tio cm över vägbanan. Hon förlorade begreppet om tid under en mils körning under en hemfärd. Likt Turner var hennes ögon känsliga för ljus efteråt, och hon blev mycket chockad av upplevelsen. (International UFO-Reporter Nov -79).

Månaderna augusti, september och oktober 1979 var en period av hög UFO-aktivitet med 414 rapporter i USA, av vilka 43 är klassificerade av Center for UFO-studies i Illinois som verkliga UFO-s. (International UFO Reporter Dec -79)

Berättelsen om Turners bortrövande innehåller för ufologer välkända detaljer som återkommer i andra närkontakter: elektromagnetiska effekter, inflammation i ögonen, desorientering, människoliknande varelser, medicinsk undersökning ombord på ett UFO och en känsla av att ha fått någon 'apparat inplanterad' (i hjärnan). Detta fall skiljer sig emellertid något från övriga.

Teleportation av en stor och tung långtradare under en lång sträcka.

Varelsernas utseende: Flera erfarna ufologer säger, att numren i pannan på varelserna är en unik detalj. 'Simhuden' mellan fingrarna och deras bleka hudfärg är också distinkta undantag på ett annars tämligen mänskligt utseende.



28-årige Harry Joe Turner kidnappades av UFO-nauter i sin långtradare. "Någon" tog tag i honom bakifrån och höll fast greppet trots att Harry Turner sköt åtta pistolkulor mot föremålet!

Symbolen: Turner kommer ihåg en symbol på väggen inne i farkosten. Symbolen liknade en sjua genomkorsad av ett x. Han tror att den är väldigt betydelsefull i varelsernas kultur.

Den främmande planeten: Turner tror att han blev förd till en planet 2,5 ljusår bortom Alfa Centauri, vilken befinner sig 4,3 ljusår från jorden. Han sade att han aldrig hört talas om Alfa Centauri och han visste inte före UFO-incidenten vad ett ljusår var för något. (Enligt astronomen John Carlson vid universitetet i Maryland finns det två stjärnor i närheten av den plats Turner sig ha besökt; Barnards stjärna, en röd dvärg på sex ljusårs avstånd från jorden. Den antas ha en planet i omloppsbana. Den andra stjärnan, Wolf 359, är ännu mindre och befinner sig på 7,6 ljusårs avstånd).

Varelsernas röster: Merparten av kommunikationen mellan rymdvarelser och jordmänniskor rapporteras vara av telepatisk natur, men Turner sade att hans kidnappare pratade väldigt snabbt, med undantag av Alfa La Zoo Loo, som 'sänkte sin talhastighet' så att Turner kunde förstå honom. Han kände emellertid att de kunde läsa hans tankar. -Du kan inte ljuga för dem, sade han. (Efter upplevelsen kunde Turner ibland enligt hans familj, komma in i ett upphetsat tillstånd och prata extremt snabbt. De var tvungna att lugna ner honom för att kunna förstå honom.

Varelsernas rörelser: Varelserna kunde röra sig snabbt från en plats till en annan i rymdfarkosten. -Du hinner inte blinka ens, sade han. I likhet med andra kontaktpersoner påstår Turner, att han efter upplevelsen mottagit meddelanden av paranormal natur. Vanligen föregås dessa meddelanden av ett ljud i hans vänstra öra. Tidigt i december 1979, sade han, att kommunikationerna ägde rum på kvällen innan han somnade. De kom som gensvar på frågor, som han ställde sig själv, t ex;

Fråga: Varför var sovdelen i hytten i sådan oreda, när han vaknade i Fredricksburg?

Svar: Den andra lastbilen kom, det fanns inte tid att ställa i ordning.

Fråga: Vad hade symbolen på väggen för mening?

Svar: Den är för dem vad amerikanska flaggan är för oss.

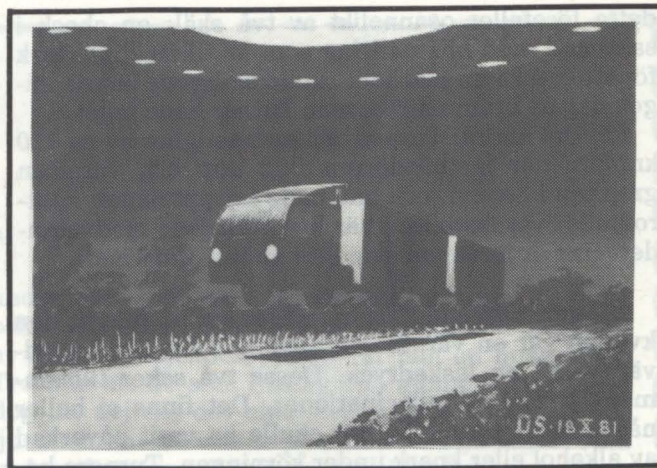
Fråga: Varför blev jag kidnappad?

Svar: Du var på rätt plats vid rätt tidpunkt.

Den 22 december 1979 väcktes jag klockan fyra på morgonen av ett telefonsamtal från Turners fru. Hon sade att Turner gått upp två timmar tidigare med glasartade ögon och utvidgade pupiller. Han envisades med att säga: -Jag måste hem, jag måste tillbaka. Jag vet vart jag måste fara för att bli hämtad.

-Jag vet för mycket, sade han i telefon. -Alla människor är förpassade till mörkret men jag kommer med upplysningar.

Turners familj lyckades slutligen övertala honom att stanna. Under juledigheten berättade Turner för sin svärmor att han hade en känsla av att hans per-



Den tunga lastbilen lyftes upp mot UFO:t och blev föremål för teleportation under en lång sträcka.

sonlighet var delad och att en del av den var på 'den andra platsen'. Faktum är, att han frågade henne, om hon inte kunde föra honom någonstans så att han kunde 'gå igenom den där dörren för att detta andra jag skulle kunna komma tillbaka'.

En natt hörde hon, hur Turner under sömnen muttrade: -Lämna mig ifred, låt mig få gå hem. Och han vaknade med ett skrik. Han hade drömt. -Om jag bara hade kunnat fortsätta där, sade han till henne, -jag var på gränsen till att komma ihåg allting.

I några liknande fall har tillbakaverkande hypnos varit till hjälp för att minska den kidnappades ängslan efter UFO-upplevelsen, då man väcker minnena som är blockerade i medvetet tillstånd, men Turners psykiater tyckte hypnos var olämpligt vid denna tidpunkt. Två professionella hypnotisörer instämde. Turner är villig att undergå hypnos, men han varnar för att -varelserna inte tillåter att de hypnotiserar mig.

Det kanske kan vara av intresse att granska några andra förklaringar till Turners berättelse.

Bluff: Det enda penningmotiv Turner kan ha är att få försäkringskompensation för de skador han ådragit sig efter upplevelsen. Han har emellertid inte erhållit någon kompensation och på grund av inkomstbortfall under medicinering och oförmåga att köra lastbil har han gått miste om 20.000 kronor. Det är också möjligt, att han hittat på hela historien som ursäkt för anklagelserna för vårdslös körning. Han berättade emellertid för terminalchefen om upplevelsen dagen efter, flera veckor före trafikmalören. Dessutom är det osannolikt, att en domare skulle svälja en sådan historia som försvar. UFO-upplevelsen nämndes ej i rättegången!

Turner skulle ha kunnat koka ihop hela historien för att tilldra sig uppmärksamhet - en sekundär vinst - som hans psykiater sade. Men i fall som dessa blir vittnet ofta utsatt för lika mycket löje som ryktbarhet. Turners fall är inte annorlunda.

Hallucination; Det är möjligt att någon naturlig händelse, såsom ett blixtnedslag, utlöste hans förlust av medvetande och resulterade i en 'UFO-mar-dröm'. Turner såg blixtar, den kvällen, men det hade klarnat upp strax innan UFO:t dök upp. Också

detta förefaller osannolikt av två skäl: en chock i samband med blixtnedslag som är tillräckligt stark för att orsaka en blackout skulle troligtvis lämna något slag av brännmärke, men Turner hade inget.

För det andra: Turner höll en hastighet av ca 110 km/tim när lastbilsdörren flög upp och varelsen grep tag i honom, och han hade knappt någon kontroll alls över lastbilen, när han förlorade medvetandet. Han är förvånad över att han inte kraschade.

Droger: Det enda Turner säger sig ha intagit den kvällen var en värktablett (Tylenol) för sin huvudvärk samt en läskedryck. Dessa två saker tillsammans ger inga hallucinationer. Det finns ej heller några bevis för att Turner skulle ha varit påverkad av alkohol eller knark under körningen. Turners beteende efter kidnappningen skulle däremot kunna ha orsakats av, som han medger, överdoser av lugnande tabletter. Men frågan kvarstår: vilket slag av skadlig upplevelse hade han som gjorde att psykiatern ordinerade lugnande medel?

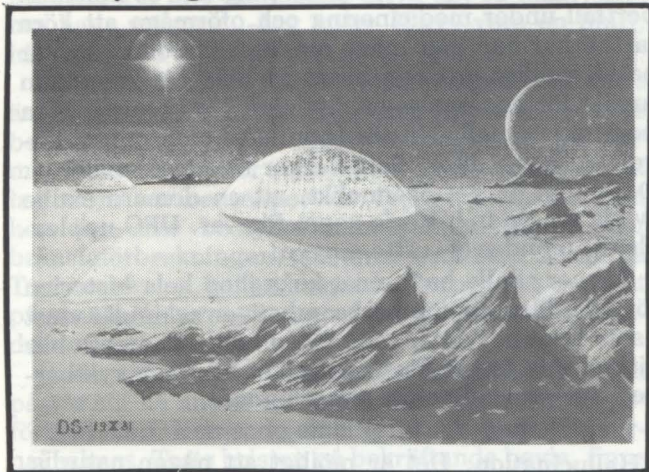
Psykos: En bekant till Turner har en teori om att 'det kunde ha varit Harry Joes tid att få en knäpp'. Familjemedlemmar och hans medicinska journal talar om att han sedan barndomen haft påtagliga medicinska och psykologiska problem. Han blev vid tidig ålder påkörd av en bil. Då han var elva år genomgick han hjärntester av en pediatriker, men dennes resultat finns inte tillgängliga.

Under september 1978 råkade han ut för en olycka med sin lastbil. Han satt instängd i förarhytten i flera timmar medan räddningsmanskapet försökte skära loss honom.

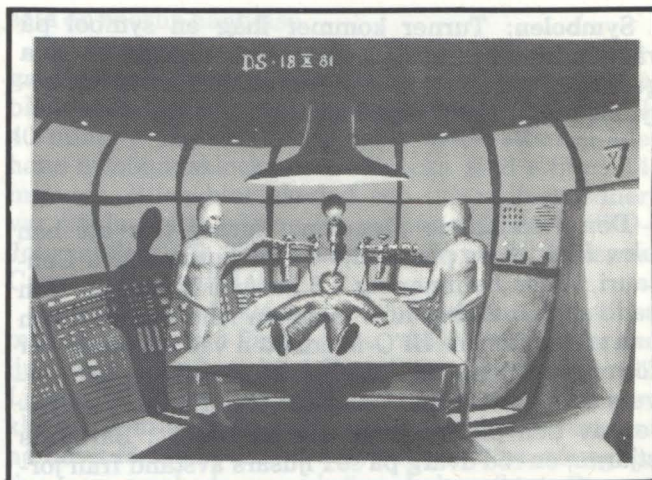
I februari 1979 besökte han en läkare för en mängd besvär av psyko-somatisk natur, vilka emellertid försvann efter diverse åtgärder. Psykiatern Gray menar att denne unge man har en markerad hysterisk läggning. Han har haft en hallucination eller också genomlidit en hysterisk psykos. Dr Gray vill emellertid inte spekulera om orsaken till Turners symptom.

Hade Harry Joe Turner en äkta UFO-upplevelse?

I flera detaljer är Turners historia en klassisk bortrövningsberättelse: en person blir tagen utan varning på en ödlig väg, han förlorar medvetandet under förflyttningen från marken till UFO:ts inre, han



Enligt Harry Joe Turner blev han av UFO-farkosten förd till en planet 2,5 ljusår bortom vår närmaste stjärngänne — Alfa Centauri. Där såg han städer täckta av kupoler.



En av varelserna talade med Turner och presenterade sig som Alfa La Zoo Loo.

— Han ville veta allt och jag berättade allt jag visste för honom, intygade Turner som undersöktes noggrant i farkosten.

möter människoliknande varelser som utför en fysisk undersökning och inplanterar någon anordning i honom. Även färden till en annan planet har beskrivits av andra, förmodade kontaktpersoner (Carl Higdon, Wyoming 1974, och Betty Andreasson, Massachusetts 1967, är två noggrant undersökta fall).

Naturligtvis är problemet med 'besmittelse' av UFO-vittnen i tilltagande genom att UFO-berättelser publiceras i en eller annan form och underhållningsfilmer som t ex 'Närkontakt av tredje graden' visas. Före upplevelsen avvisade Turner UFO som 'strunt'. Nu känner han sig som en del av en utvald grupp.

Slutsats: De fysiska bevisen, antennen och anteckningar över milantal och bränsleförbrukning talar för teorin, att Turner råkat ut för ett UFO-möte. Möjligheten av en psykos strax före UFO-upplevelsen får väl anses utesluten. Vidare forskning är nödvändig.

Under de första månaderna 1980 började Turners liv återgå till det normala. Han har blivit friskförklarad av sin psykiater och upphört med medicineringen. I början av mars underrättade han mig om att han varit tillbaka på vägen de senaste sex veckorna med en annan förare. Han hade nästan glömt av att han blivit bortrövad av främmande varelser. Jag ställde den oundvikliga frågan: Har något ovanligt hänt den senaste tiden, Harry? Turner sade, att han och hans medförare sett ett UFO tre veckor tidigare, sex mil från Atlanta. Det regnade och var dimmigt vid detta tillfälle, men båda två uppmärksammade något som såg ut som en ofantligt stor stjärna. När det senare svävade över lastbilen 'var det som om en strålkastare sken över oss'. Han tyckte denna händelse var ovanlig.

För Harry Joe Turner från Winchester har UFO-händelsen lett till endast några få svar, vad beträffar meningen med hans närkontakt, och för UFO forskaren har den bara inneburit ytterligare frågor.

Källa: Second Look, mars - april 1980, Vol II nr 3
Översättning: B-O Lidén

Ljusets barn!

av Berit Haugen

En insändare som vi tycker passar särskilt bra så här i juletider.

Vi upplever våg efter våg av 'Flygande Tefat' runt vår jord. Jag kommer att tänka på Adamskis ord i 'Ett meddelande från rymdbröderna'. -Men om många av er störtar sig i fördärvet genom våld och förstörelse, det må vara hela städer, länder eller nationer som ställer till med krig och elände, det ena bråket efter det andra, och inte visar förståelse och broderskap, då skall hela er planet skälva och vi blir nödsakade att hämta bort de människor som vi benämner ljusets barn från planeten jorden. - Är inte just detta vad som sägs i vår bibel Markus 13. 26-27. 'Då skall människosonen komma i stor makt och härlighet. Då skall han sända ut sina änglar (UFO) och samla de utvalda från de fyra väderstrecken, från jordens ände till himlens yttersta gräns.'

Personligen tror jag att detta är något som är mycket nära förestående. Jag tycker också att just detta att s a s bli hämtad har skrämt många människor. Man har helt enkelt framfört innebörden av det hela på fel sätt. Man har t ex blivit itutad att bara de som hört om Jesus och som tror på honom har en chans att bli förskonade och upphämtade från en dödsdömd planet. I och med detta omöjliggör vi för människor som av en eller annan anledning inte hört talas om den kristna läran och att få hjälp i nödens stund. Man känner olust inför sådana fördömanden och speciellt när de kommer från religionens förespråkare. Nej, jag tror att vi får utvidga våra begrepp om ljusets barn väsentligt. Tydligt är att dessa utvalda måste ha mycket med barmhärtighet och medkänsla att göra och väldigt lite att göra med religiösa ritualer och uppfattningar. Jag mår illa vid tanken på att godhjärtade och hänsynsfulla människor skall lämnas kvar på jorden utlämnade åt allsköns ondska och elände bara för att de inte tillhörde någon av de olika religiösa samfund som finns här på jorden, samfund vilka det finns många frågetecken omkring.

Jag tror också, att UFO och en del av dess verksamhet är en inledande fas i Jesu återkomst. Vad är väl ljusets barn om inte människor som vill sina medmänniskor väl, som utövar en bromsande effekt på allt ont i världen, en broms om än så liten. Ljusets barn finns i alla religioner, i alla nationer. Vi benämner dem kanske olika, men de är lika väl de utvalda.

Ibland brukar jag ha drömmar av en alldeles speciell karaktär. Speciella ljus i dessa drömmar säger mig, när det är något extra på gång. Är det budskap från någon högre värld? Det är budskap som handlar om framtiden och de slår alltid in. För en tid sedan såg jag i drömmen hur människor togs bort från jorden. Jag såg personer som såg ut som ljuspelare

andra åter som små flämtande ljuslågor. Jag såg också en person vars tankeliv ej fungerade på grund av ålder och sjukdom, ändå var han en ljusgestalt. Tro inte att de små ljuslågorna glömdes bort eller dog ut, nej då, det blev som en kedjereaktion hos ljusets barn. De visade på andra små ljuslågor. Alla tycktes ha ansvar för varandra. Alltid var det någon som kontaktade och hjälpte små flämtande och svaga ljuslågor. Efter ett tag hade så att säga agnarna skills från säden och kvarlämnade på jorden stod en hop människor; elaka, hänsynslösa och obarmhärtiga. De stod där som tomma skal utan att andra tog hänsyn till dem. Jag kände att jag inte behövde känna något medlidande med dem.

Jag har flera gånger varit på religiösa möten, jag har också känt trivsel och samhörighet med övriga i församlingen, men när man kommit in på försöningsläran, ja då försvinner allt det positiva jag känt. Intuitivt känner jag att något är fel. Skulle jag godta den tolkning som presenteras av prästerna, då skulle ljuset inom mig lämna mig. Jag kan inte annat än känna avsky inför den negligering av vanliga människor som predikas. Man tappar allt självförtroende inför den ouppnåeliga jesusgestalt som religionen talar om, någon högt däruppe, ouppnåelig för vanliga människor. Så är det väl inte tänkt i alla fall? Man måste väl ha en ärlig chans att nå fram till målet, annars är väl allt meningslöst.

Är inte detta tal om jesusgestalten och dess ouppnåeliga position till mera skada än nytta? Det syns meningslöst att leva hederligt och att vara hänsynsfull mot medmänniskorna, när man inte ändå når upp till ens närheten av de krav som ställs av religionen. Samtidigt ser man hur elaka människor når längre genom våld och annat otrevligt handlande.

Enligt religionen är det Jesu död som möjliggör för oss vanliga människor att uppnå det stora ljuset, sanningen eller vad vi än må kalla det. Många är överens om att den stora skökan i Joh. uppenbarelse kap 17 - 18 egentligen är kyrkan. Ingen tycks förstå att det är på grund av försöningsläran (som är ungefär lika över hela linjen) som kyrkan kommit i varrykte. Nej - låt oss ta vårt eget kors och följa ljuset inom oss, som det står i Markus 8. 34 (ett ställe i bibeln som misstolkats väldigt mycket).

Så här säger Telanus i sin bok 'Vänner i universum'. Ni måste undertrycka ert eget lägre jag. För att vinna evigt liv måste ni förlora det liv som är själviskt, fåfängt och sniket. Ni måste förlora er personliga identitet för att osjälviskt tjäna hela universum. Ja, detta är något som ligger inom möjligheternas gräns för oss alla. Varaktig glädje fås inte genom att man skyller sina misstag på andra utan genom att förstå sig själv, lära känna sina förmågor, göra framsteg på ljusets väg att utvecklas i det goda tjänst.

Tillbringade 40 timmar

tillsammans med Venusfolket!

Han var en utvald - den förste att möta rymdfolket och den förste att få veta deras hemligheter.

Den mest bisarra händelsen i tidig UFO-historia är praktiskt taget okänd. Vid den tiden detta antas ha inträffat väcktes ingen större uppmärksamhet ens i lokalpressen, som publicerade en kort notis och sedan lät saken bero, detta antagligen på grund av dess otroliga natur.

Historien är egendomlig! Samuel Eaton Thompson, mannen som berättade den, verkade dock uppriktigt övertygad om att han hade tillbringat 40 timmar ombord på ett rymdskepp med tio venusianska familjer. Kenneth Arnold, som intervjuade Thompson en dag efter det påstådda mötet och ännu en gång en och en halv månad senare, säger att Thompson var så fantasilös, att 'han inte skulle ha kunnat föreställa sig en skinksmörgås även om man hållit upp den framför honom'.

Thompson, en enkel man i 70-årsåldern, bosatt i Centralia, Washington, påstod att han hade rest för att besöka släkt och vänner i västra delen av staten. Den 28 mars 1950 lämnade Thompson Markham, Washington, för att åka hem. Han körde genom ett skogsområde och beslöt sig för att stanna. Eftersom han gillade att ströva omkring på för honom nya vägar kunde han inte motstå frestelsen att följa en timmerväg för att se vart den ledde. Han backade in sin bil på vägen, klev ut och fortsatte till fots. Några mi-

Skrämmande upplevelse vid bilfärd.

Söndagskvällen den 31 augusti 1980 färdades en kvinnlig bilist på väg 117 från Knäred via Skogaby mot Veinge. Under sin färd uppmärksammade hon en lysande punkt, vilken höll sig framför hennes bil under färden utmed Lagan. Vid ett par tillfällen stannade hon sitt fordon, och då försvann den underliga ljuspunkten ur sikte för att sedan återkomma med ännu starkare sken. -Strax före Veinge blev jag ordentligt skrämmd och stannade min bil, berättar hon. -På höger sida kom uppifrån ett rosa föremål farande. Jag uppfattade storleken till tre - fyra decimeter. Det liksom skruvade sig nedåt i en båge. Det gick lågt över skogsbrynet mot bebyggelsen vid Nebo. Jag tyckte det hela var kusligt och gick aldrig ur bilen.

Karl

nuter senare såg han en syn som han senare skulle beskriva som otroligt.

Det otroliga var inte den stora klotformade farkosten, som svävade strax ovan en glänta i skogen. Det var ett klassiskt flygande tefat med en kant runt mittpartiet. Många människor hade rapporterat sådana. Thompson blev naturligtvis överraskad över att se det men ännu mer häpen blev han över att se människorna - de nakna människorna!

De lekte på trappstegen som ledde från en dörr i farkostens sida till marken. De var 'ungefär lika stora som ett normalt barn, men hade finare drag. De var vackra'. De var mycket solbrända och hade vackert mörkblont hår, som nådde ned till midjan.

Thompson blev inte rädd, bara 'så upphetsad att jag inte visste vad jag skulle göra'. Han närmade sig föremålet och när han befann sig på 15 m håll, började han känna värme som strålade ut från det. Han skulle senare få veta, att denna värme inte bara användes för att driva fram farkosten utan också höll dess innevärdare vid liv.

Värmen kändes som solstrålar, vilket också förklarade barnens bruna hud, tänkte Thompson.

När han kom fram till trappan, ställde sig vuxna, oklädda, bruna, vackra män och kvinnor vid dörren. De stod längst upp i trappan och såg på honom som om de var rädda. När han försäkrade dem, att han inte ville dem något illa bjöd de in honom i farkosten och där skulle han tillbringa de närmaste 40 timmarna. De sade åt honom att ta av skor och strumpor, innan han gick uppför trappan.

Varelserna var från Venus. De talade ett slags oskolad engelska och verkade besynnerligt okunniga. Ändå tycktes de vara de gladaste och lyckligaste varelser man kan se. Till och med barnen var milda i sin lek - 'ingen hårdhet, inga hårda tag'. Man behövde inte säga till dem, hur de skulle uppföra sig eller tänka.

Venusianerna var idel välvilja. 'Deras idé är att inte förstöra människor', sade Thompson till Ken och Doris Arnold. 'Tanken var att skapa god vilja bland människorna'. Ändå skrämdes de av jordmänniskorna enär jordiskt flyg vid flera tillfällen skjutit ned deras rymdskepp. Jordmänniskornas problem beror på att de är födda under olika planettecken, medan alla venusianer är födda under Venus tecken; de fredsälskande folken som bor i andra världar i solsystemet är också födda under den planets tecken som de bebor. Mars är emellertid ett dåligt tecken att födas under. Marsianerna är t o m mer elaka än jordmänniskorna. Venusianerna är 'mera rädda för att landa där än på någon annan planet'.

Thompson själv är född i Venus tecken. Detta

upptäckte venusianerna 'genast då jag gick fram till farkosten'. Om han levde ett tillräckligt gott liv skulle han återfödas som venusian, sade de. Alla människor som utför sitt **uppdrag** återföds till sitt teckens planet, när de dör.

Venusianerna, berättade Thompson, lever länge därför att de äter rätt, undviker kött och i stället äter grov föda, örter, jordärtskockor, äpplen och nötter, sådant som 'växer i Minnesota och såna ställen' fastän maten är från Venus. Det förefaller som om växterna på Venus i stort sett liknar de på jorden. Medan han var ombord på rymdskeppet åt han med sina rymdvänner, och maten smakade jättebra. Ingenting var tillagat med värme. Venusianerna äter sin mat rå, enbart råa grönsaker och frukter på naturligt sätt. Tack vare dessa exemplariska matvanor är de aldrig sjuka. När de dör är det på grund av hög ålder.

Thompson tyckte att venusianerna liknade djur i den meningen att allt de gör sker instinktivt. De vet förvånansvärt lite, till och med om sig själva. De vet inte vem som byggde deras rymdskepp, som fungerar som bostäder när de är hemma på Venus, och har bara en vag uppfattning om hur de drivs.

Thompson tycktes förstå att framdrivningen har att göra med strålar av het luft, som går genom jet-aggregat. Den energi som utstrålas genom denna löst beskrivna process värmer också upp det inre av farkosten, som håller 80 grader F. Varje rymdskepp har fyra grupper kontroller, som i stort sett består av spakar för att höja eller sänka farkosten, öka eller minska farten. De är så enkla, att vem som helst kan sköta dem.

Eftersom venusianerna helt saknar nyfikenhet frestas de aldrig att göra någonting fel. Tanken att begå en förbjuden **handling** faller dem aldrig in. De har ingen uppfattning om tid, hela tidsbegreppet är dem faktiskt främmande. Ändå är de enligt Thompson 'egentligen smartare än vi tror att de är. De har en gåva som är så mycket större än vår, att det inte finns någon jämförelse'.

De har kommit till jorden under många år men de hade aldrig kontaktat någon tidigare. Thompson var den första jordman som de någonsin talat till. För länge sedan var de och folket på vår planet samma folk, och detta folk delade den allra första religionen och talade samma språk. Men jordmänniskorna demoraliserades och så småningom uttalades en förbannelse över världen. Den blev ett ställe dit venusianer och andra invånare på de fridfulla planeterna sändes på uppdrag för att göra gott. De sänds inte hit fysiskt, de återföds.

Uppenbarligen har vi alla levat på andra planeter före vår exil här. Rymdmänniskorna finns inte fysiskt ibland oss, eftersom vår orena omgivning skulle göra dem sjuka eller till och med döda dem.

Venusianerna sade till Thompson att de hoppades kunna kontakta andra jordmänniskor, en och en. Genom denna långsamma process kommer de så småningom att åstadkomma fred på denna planet. Deras ansträngningar kommer att kulminera i Kristi återkomst år 10000.

Thompson sade, att **rymdskeppet** var det ord som venusianerna använde för sin farkost. Det hade bara en dörr - den som ledde ut - fastän det fanns flera

rum inne. Dessa rum, de flesta av dem klart upplysta som av solsken, var fyrkantiga till formen. De som var i farkostens nedre del var transparenta runt hela skeppet, så att en åskådare kunde se ut i alla riktningar. Ett rum fungerade som duschrum. Som Thompson sade, 'man går bara in i det här rummet och det regnar därinne precis som det regnar ute De tar in fukt från luften ... och det är så man får sitt bad ... Och sedan i rummet där de förvarar frukten och såna saker - det är ett svalt rum, som håller en viss temperatur. I ett annat rum där de sover är det ganska mörkt men inte helt mörkt. Man går bara in där och man kan lägga sej på sätena eller på golvet eller varsomhelst ... och somna'.

När han tillfrågades om rymdskeppet hade toalett svarade Thompson att det visste han inte. Då han hade behov gick han ut. Han hade ingen aning om hur venusianerna klarade denna fysiska funktion. Ämnet hade aldrig förts på tal. Man han menade att venusianerna, som aldrig blir generade över någonting, rättframt skulle ha diskuterat frågan.

Thompson övernattade på ett av sätena i rymdskeppets **sovrums**. 'Nästa morgon frågade jag dem om jag fick fara hem och hämta min kamera och de förstod inte vad jag menade. Jag sade att jag skulle komma tillbaka och de frågade om jag skulle ta någon med mig. Jag sade: spelar det någon roll?, och de ville inte att jag skulle ta med någon. De var rädda att någon skulle andas på dem och försöka förgöra dem'.

Thompson for hem och återvände ensam med sin kamera. Olyckligtvis visade det sig lika svårt att försöka fotografera venusianerna och deras skepp som att försöka ta en bild av solen. Den glöder. Filmen blev helt blank. Jag ville få en del av dem ner på marken för att ta några bilder, men de ville inte komma ut.

Thompson och venusianerna skildes den 30 mars, en torsdag, två dagar efter det att han hade hittat deras skepp i gläntan. Venusianerna sade till honom, att han kunde kontakta dem närhelst han ville men han var tvungen att hålla viss information för sig själv. 'Om jag skulle berätta allt jag vet', påpekade han för Arnolds, 'skulle jag aldrig få se skeppet igen. Jag skulle vara iakttagen varje minut'. Venusianerna lovade Thompson att få färdas i deras skepp, 'men jag fick inte ta med mina kläder ... jag skulle bli tvungen att skaffa solbränna ... innan jag kunde gå in i skeppet och klara det ... någon längre tid'.

Vi vet mycket lite om Samuel Eaton Thompson. Arnolds undersökningar sträcker sig inte längre än till de två intervjuerna han genomförde med mannen, och tidningens täckning av historien var likgiltig. Ändå - när man lyssnar till banden från intervjuerna förstår man varför Arnold tror att Thompson var fullständigt uppriktigt. Till skillnad från de professionella kontaktpersoner som skulle följa efter honom, gjorde Thompson inget försök att vare sig publicera eller tjäna något på den påstådda upplevelsen. Som en enkel man utan sinne för humor, insåg han inte hur absurd, t o m lustig, hans historia verkade för dem som hörde den. Arnolds t ex, kämpade (inte alltid med framgång) för att inte skratta högt, när Thompson allvarligt berättade de mer eller mindre otroliga detaljerna i episoden.

Det är knappast förvånande, att Thompson inte

hittade några bevis på att ett rymdskepp hade landat när han återvände till platsen fyra dagar senare, den 3 april, med sin son. Thompson ville bevisa för sina vänner att han inte hade, som de spekulerade, 'gått med i någon nudistkoloni ... och fått en fantastisk idé'. Men det fanns inget i gläntan som tydde på att ett flygande tefat nyligen varit där.

Vi kommer förmodligen aldrig att exakt få veta hela innehållet i Thompsons upplevelse. Det är möjligt att mannen är en patologisk lögnare, som berättat en helt grundlös historia och ändå verkar på alla sätt ärlig. Den förklaringen är mindre trolig, enligt min åsikt, än en annan - den att Thompsons upplevelse var visionär, en vaken dröm så verklig för honom att den verkade som en riktig händelse.

Vissa delar i historien stöder denna tolkning. Det kan vara av betydelse att venusianerna, som själva mycket liknar barn, äter de växter som Thompson kände till, när han som barn växte upp i Minnesota och Iowa. De talar ett oskolat landsmål, en engelska som Thompson själv använder. Dessa detaljer talar för att Thompson, kanske helt omedvetet, skapade venusianer som på något sätt speglade honom själv.

Samtidigt är det sant, att Thompson i sin berättelse beskriver okulta begrepp som astrologi och reinkarnation, begrepp som han uppenbarligen endast vagt kände till. Under sina samtal med Arnolds använde han faktiskt aldrig orden **astrologi** eller **reinkarnation** eller några andra uttryck, som tydde på intresse för det esoteriska. Han nämnde emellertid, att han hade sett astrologiska spalter i olika kalendrar fastän 'Jag tänkte aldrig på det'. Sådan information kan ändå ha registrerats i hans undermedvetande, och den kan ha kommit igen för att spela en roll i en komplicerad, drömlig upplevelse.

Thompsons historia låter inte alls som de rapporter ufologer kallar 'närkontakter av tredje graden'. I de typiska NK3-fallen observerar vittnet under kort tid dvärglika, omeddelsamma väsen, en syn som nästan skrämmar livet ur åskådaren. Inte ens i de fall där kommunikation påstås ha förekommit (främst i de fall där någon blivit bortförd) liknar budskapen på något sätt det som Thompson rapporterar - det gör inte heller UFO-passagerarna.

Men 53 år innan Thompson berättade sin historia relaterade underligt nog en man vid namn W H Hopkins en träffande likartad händelse. I ett brev publicerat i St Louis Post-Dispatch den 19 april 1897 påstod Hopkins, som bodde i St Louis, att han på en affärsresa den 16 april i Springfield-området hade sett ett luftskepp vilande i en glänta. Nära det stod 'den vackraste varelse jag någonsin sett ... Hon var klädd i paradisdragt och hennes gyllene hår, vågigt glänsande, nådde henne till midjan ...'

I rymdskeppets skugga såg Hopkins 'en man med ädla proportioner och majestätisk hållning' med axellångt hår och helskägg som nådde honom till bröstet. Liksom kvinnan var han naken och liksom hon fläktade han sig som om det var varmt, fastän det var en sval dag.

När Hopkins närmade sig, skrek kvinnan och flydde in i mannens famn. Mannen **stirrade hotande**. Hopkins försökte försäkra dem om sina fredliga avsikter. Mannen svarade med ett hotande tonfall på ett språk som Hopkins inte kände till. Slutligen räckte Hopkins ut handen, och främlingen tog den, sedan kysste Hopkins kvinnans hand **innerligt**. Hon

rodnade och drog hastigt tillbaka den.

Med hjälp av teckenspråk frågade Hopkins varifrån de kom. Till svar pekade paret uppåt och sade 'ett ord som jag föreställde mig liknade Mars'. De ledde honom till rymdskeppet och Hopkins tittade in. Där såg han underliga glödlampor, som lyste upp farkosten och även drev dess propellrar.

Under tiden undersökte de Hopkins 'med stor nyfikenhet ... De kände på mina kläder, tittade på mitt grå hår med förvåning och undersökte min klocka med förundran'.

Snart flög paret iväg, de vinkade till honom medan de steg, 'hon en vision av skönhet, och han av manlig vitalitet'. Post-Dispatch sände en reporter för att intervjua Hopkins familj, arbetsgivare och arbetskamrater. Alla intygade att han var ärlig och nykterist.

Parallellerna mellan denna berättelse och Thompsons är uppenbara. Där finns de vackra, nakna rymdskeppspassagerarna, oskuldsfulla varelser utan uppfattning om tiden (detta antyds i berättelsen från 1897 av deras uppenbara oförmåga att känna igen en klocka). Men det finns en roande skillnad, som kanske förklaras av det faktum att omgivningen på deras respektive planeter anpassar venusianer till varmare temperaturer än vi är vana vid på jorden medan marsianer är anpassade till lägre temperaturer. När venusianerna var på jorden och i Thompsons sällskap kunde de inte tolerera vår planets låga temperatur, medan ungefär samma temperatur (båda händelserna inträffade tidigt på våren) var för hög för marsianerna! .. Sådana är farorna vid rymdresor!

Psykologiska effekter

Ungefär 0600, samma morgon, kände Maria nå. Som UFO-rapporter är dessa historier naturligtvis helt otroliga, men som visionära upplevelser är de fascinerande därför att de upprepar ett av den mänskliga föreställningsförmågans äldsta teman. Rymdmänniskorna som förekommer i berättelserna är egentligen inte från Mars eller Venus. De är från en mycket intressantare plats.

Enligt en envis och uråldrig legend fanns för länge sedan en guldålder, då män och kvinnor levde i harmoni med naturen och varandra. I detta tillstånd av oskuld och skönhet hade människorna ingen känsla av skam eller förlägenhet; de bar inte kläder. De levde nöjda i denna tidlösa paradisvärld utan krig, konflikt, sjukdom eller nöd - tills de slutligen blev korrumpierade, och den värld vi nu känner kom till. Men idén om detta förlorade Eden förblir fixerad i mänskligt medvetande och figurerar som ett återkommande motiv i religion, konst, litteratur och populärkultur. Som Sir James G Frazer skrev i *Folklore in the Old Testament*, det står för det ursprungliga tillståndet av sällhet, till vilket människan i denna jämmerdal längtande ser tillbaka och slutligen hoppas återvinna'.

Paradisvärlden kanske inte längre existerar i denna värld men den existerar i nästa. Vi kommer att nå dit, om vi lever goda liv. När vi en gång dör kommer vi att återfödas i paradiset och paradiset är i himlen, varifrån de flygande tefaten kommer.

Befriade från de ufologiska attributen blir vittnenas berättelser mera än bara två olika människors fantasier. De är visioner från den mänskliga rasens

kollektiva undermedvetande. Thompson och Hopkins drömde en dröm som var så kraftfull, att de inte insåg att det trots allt bara var en dröm.

I UFO-historiens smalare perspektiv är Thompsons berättelse signifikant emedan den med 2,5 år föregriper George Adamskis rapporterade möte med en venusian i Californiaöknen den 20 november 1952.

Adamski hade uppenbarligen aldrig hört talas om Thompson - han nämnde honom aldrig i någon av sina skrifter så vitt jag vet - men liksom Thompson beskrev Adamski vackra, blonda, långhåriga, välvilliga venusianer. Båda männen rapporterade att det finns tolv bebodda planeter i solsystemet, att rymd-folket åter naturlig föda och att de inte lider av sjukdomar.

Men olikheterna överväger likheterna. Adamskis venusianer bär kläder, talar med intelligens och elegans, är teknologiskt sofistikerade, lever ibland oss, har kontaktat talrika mänskliga varelser, kommunicerar telepatiskt och måste **vakta och kontrollera sina tankar** för att motstå frestelse. Marsinnevånarna är dessutom enligt Adamski precis lika trevliga som

de vänliga folken på Venus och de andra planeterna i vårt solsystem.

En annan viktig skillnad är att Adamskis påståenden nästan säkert var resultat av medvetet bedrägeri. Adamski, som hade en lång bakgrund av inblandning i tvivelaktiga kvasi-religiösa grupper, föreläste vida omkring, skrev produktivt och drog till sig hängivna beundrare över hela världen. Som bevis för sina utomjordiska kontakter framlade han fotografier av rymdskepp, som både sunt förnuft och fotoanalys säger är bluff.

Samuel Eaton Thompson, en betydligt trevligare figur, förtjänar en hedersplats i historien om **flygande tefat**. Han är värd att minnas inte bara för att han berättade den första kontakthistorien utan för att han berättade den mest fascinerande av alla - den eviga historien om vad vi kunde ha varit om vi inte hade hängett oss till ondska och för alltid förlorat vår oskuld.

Källa: Fate.

Översättning: Carina Marklund.

Recension

Fin sammanfattning av UFO-forskningen

Efter 30 år av globala UFO-observationer finns det nästan bara frågetecken om UFO:s ursprung och syften.

De författare som framträder i 'Proceedings of the first international UFO-congress' försöker angripa ämnet utifrån olika existerande teorier om UFO. Världens främsta experter inom ufologi (Hynek, Friedman, Vallée och åtskilliga andra) lägger fram sina resultat och synpunkter på hela fältet av teorier, alltifrån teknologiskt avancerade farkoster över till religiösa, parapsykologiska och psykiska fenomen.

Med ny forskning rörande den mänskliga hjärnan och psyket försöker en psykolog (Alvin H Lawson) påvisa CE 3-fallens möjligen icke reella natur. Huvudpersonerna i boken gör inte anspråk på att förklara UFO och dess otroligt komplexa natur, där varje enskild teori tycks täcka en del av den observerade sanningen. Man pekar också på vetenskapens oförmåga att angripa ämnet med logiska metoder. UFO tycks stå utanför alla kända lagar, såväl logiska som andra. Ändå finns de där!

I boken framträder också de mest kända vittnena till klassiska UFO-observationer såsom Kenneth Arnold, Betty Hill m fl, men även en del mindre kända UFO-fall framlägges. I ett kapitel behandlas de s.k. **Men in Black** 'männen i svart'.

För den som har hyggliga kunskaper i engelska är boken inte svårläst. Den innehåller inte mycket av tekniska termer, men bitvis blir den lite långdragen. Var och en som är insatt i UFO-problematiken får en hel del, men det kan bli en lite för stor tugga att svälja för nybörjaren.

Dezsö Sternoczy.

From the First Encounter of Its Kind

PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL UFO CONGRESS

Scientists, Ufologists, Contactees share their theories, experiments and experiences in a serious examination of the Unexplained.

Compiled and Edited by

CURTIS G. FULLER

and the editors of *Fate Magazine*:

Mary Margaret Fuller, Jerome Clark, Betty Lou White

WARNER BOOKS 95-159 \$2.75

UFO:s sprider skräck i Amazondeltat

I Amazonas kustregioner lever byborna i ständig skräck för främmande luftfarkoster som flyger fram över himlen, paralyserar byborna med bländande ljusstrålar och i samband med detta tappar blod från byns innevånare. Byborna kallar de flygande farkosterna med deras besättning 'vampyrerna från rymden'. Många människor säger sig ha hemsökts av dessa UFO under de gångna tre åren. Samtliga inblandade har tappats på blod och bär märken på bröstet - spår som talar sitt eget språk och inte lämnar plats för tvivel!

Även ett flertal djur har dödats av de skrämmande besökarna från rymden. Samtliga har tappats på blod tills de dött.

Aurora do Nascimento Fernandes (18) från Belem som utsatts för dessa UFO rapporterar för National Enquirer: -en kväll gick jag ut för att hämta in kläder som jag tidigare hade tvättat. Då fick jag se ett stort glänsande föremål på himlen. Innan jag visste ordet av, sköt en ljusstråle ut från föremålet och jag träffades av denna. Jag kände det, som om jag omgetts av något slags paralyserande dimma; jag var oförmögen att röra mig.

När förlamningen hade släppt befann jag mig inne i huset med underliga märken på mitt högra bröst. Jag blödde kraftigt och blev helt skräckslagen. Läkaren, Orlando Salomao Zogoghbi, som undersökte Aurora och fyra andra personer som också utsatts



Amazondeltat har blivit ett allt intressantare objekt för UFO:s. Byborna i deltats kustregioner lever i ett ständigt skräcktillstånd — skrämde av de främmande luftfarkosterna.



— Jag blödde och var totalt skräckslagen, berättade UFO-offret Aurora do Nascimento Fernandes. På bilden undersöker dr Zoghbi det märkliga "vampyrbittet".

för samma behandling av ufonauterna säger, att han inte kan finna någon som helst logisk förklaring till blodförlusten och de speciella märken som dessa personer uppvisar.

En annan kvinna, Rosa Tavares från Quindira, iakttog skräckslagen, hur ufonauterna dödade hennes hästar. -Jag vaknade klockan två på natten av ett ljud som från ett reoplan. Jag gick upp och ut på gården och fick då se ett runt föremål, som utsände olikfärgade ljusstrålar. Inuti föremålet kunde jag klart urskilja tre människoliknande personer. Efter några sekunder tycktes det som om en av dessa personer fick syn på mig och föremålet steg snabbt och försvann ur min åsyn.

På morgonen hittades två hästar döda nära den plats där jag sett föremålet. Det visade sig, att hästarna inte hade en droppe blod kvar i sig.

Major José Ildone Favacho Soeiro berättar, att befolkningen i staden Vigia varit mycket uppskrämd. Flera av stadens innevånare såg ett stort, oförklarligt ljus svävande över floden. Någon förklaring till det inträffade kunde ej ges. Många av stadens familjer slog sig samman om nätterna för att bättre kunna skydda sig.

Många vaktade också sin egendom och sina anhöriga med skarpladdade vapen. De ljusstrålar som sändes ut från farkosterna paralyserade dem de riktades mot, sade poliskommisarie Benjamin Amaral Amin i Santo Antonio de Ubintuba. Människor som skräckslagna ropade till när de såg ljusstrålarna blev tysta och förlamade när strålarna riktades mot dem.

En flygvapenofficer berättade för oss att två jaktplan vid ett av tillfällena försökte tvinga ned ett UFO men misslyckades med uppgiften. Antonio Jorge Thor, en brasiliansk UFO-forskare, anser att dessa attacker mot människor och djur bör tas som ett exempel på att inte alla UFO är vänligt sinnade mot jordens folk.

Satelliten som försvann...

Uppskjutningen av en satellit var för inte länge sedan en händelse av 'kosmisk' betydelse, men i dag anser medelamerikanen inte att det är något speciellt. Till de nu kända 4555 satelliter från jorden, som befinner sig i bana runt jorden, skall läggas sex från Sovjet varje månad och ytterligare sex från USA.

Men mysteriet med **Satcom 3**, en kommunikationssatellit ägd av RCA (Radio Corporation of America) och som placerades i bana i december 1979 av NASA, från raketbasen Cape Canaveral, har förbryllat de flesta experter på området. NASA hade skjutit upp och RCA hade placerat i bana två satelliter 1975 och 1977. Men något underligt hade hänt med deras systemsatellit.

- Uppskjutningen var perfekt, säger Ken Senstad vid NASA, som var närvarande, -men när vi lämnade över den till RCA försvann den spårlöst.

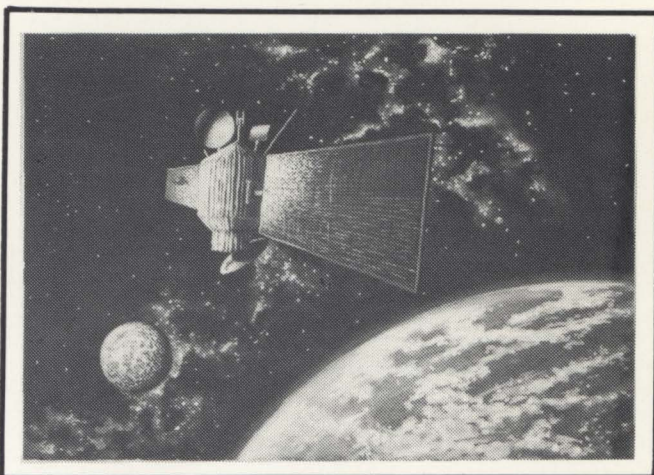
Satelliten skulle placeras i geostationär bana, på en högsta höjd från jorden av 35.680 kilometer. Det fanns många instrument ombord på **Satcom 3**. Inte bara NASA hoppades på en tillfredsställande uppskjutning, utan också Ted Turner som med sin dygnetruntsändning hade ett kontrakt att fullfölja.

Många frågor framlades på grund av denna händelse (första förlorade satellit som är privatägd). NORAD (North American Air Defense Command) kunde inte finna några spår efter satelliten.

Satelliten är ungefär lika stor som ett kylskåp och väger 907 kilo. Den får sin energi från två solcellpaneler. Dataprogrammet i uppskjutningssystemet hade kontrollerats flera gånger före uppskjutningen. Telefonerna började dessutom ringa hos Lloyds i London. Det rörde sig ju om jättesummor.

Om en supertanker, värd 50 miljoner dollar, försvinner slås det upp med stora rubriker i pressen, men **Satcom 3** fick nästan ingen publicitet alls. Det var inte så underligt, eftersom de inblandade parterna - RCA, NASA, NORAD och försäkringsfolket - höll tyst om saken.

Antingen är **Satcom 3** på väg ut i rymden, eller



Mysteriet **Satcom 3** (skissen) förbryllar experterna.

— Uppskjutningen var perfekt — men sedan försvann den bara spårlöst, säger NASA-expertisen som inte sett eller hört skymten av satelliten sedan den placerades i sin bana runt jorden för snart två år sedan.

också vände den tillbaka och brändes upp i atmosfären eller är den fortfarande kvar därute, men dess sändare-enhet fungerar inte.

Dess försvinnande är mycket allvarligare än vad som skymtat fram i pressen men det skall sägas, att det allvarliga i händelsen är mer den ekonomiska förlusten än den politiska.

Hur mycket kan man då lita på kommunikationssatelliterna? Ja, ingen vet, inte ens teknikerna. Men **Satcom 3** har i alla fall lämnat ett spår efter sig. Inte ett fysiskt men väl psykiskt. **Fruktan**, som har börjat sprida sig bland finansierarna! Och man kan förstå dem. Det är ju ändå de som till sist skall betala 'räkningen'!

Källa: OMNI Juni/80

Översättning: Leif GÅstrand

Sexkantigt UFO

Fredagskvällen den 5 december 1980 kom Ronny Sahlin och Carina Erlandsson åkande i bil mot Hedemora på väg 270. De var ensamma på vägsträckan, som omges av skog och kalhyggen. Plötsligt fick de se ett sexkantigt föremål, som tycktes sväva ljudlöst över trädkropparna. Föremålet hade någon sorts glasliknande kupol, och i samma stund som flera röda och blå lampor tändes på detsamma, fälldes några plattor, som liknade landningsställ, ut. Föremålet gled på låg höjd fram emot bilen och följde efter den under en - två minuters tid. Efter en kort stund tän-

des även ett gulvitt ljus, som likt en strålkastare riktades mot vägbanan. Plötsligt släcktes alla ljus och farkosten svävade bort över trädkropparna.

Paret säger, att de kände sig iakttagna. De förnekar inte, att de blev lite uppskrämda av händelsen. De menar också, att folk får säga vad de vill, men detta, som de med egna ögon såg, var inget föremål från denna värld.

Polisen i Långshyttan och i Avesta meddelades om det inträffade. Någon platsundersökning med säkring av ev. spår kunde ej utföras, enär föremålet var alldeles för brett för att kunna landa på vägen. Paret har funderat mycket över vad det kunde vara, som de såg. De ångrar nu efteråt, att de ej stannade bilen och tittade närmare på farkosten.

Karl

Starkt lysande föremål över Ullared

Den 4 maj 1979 klockan 01.00 fick jag besök av någonting jag saknar förklaring till, säger Hildur Bäckman (namnet fingerat enligt önskan) i Ullared. Natten mellan torsdag och fredag fick jag se ett mycket starkt ljussken i västlig riktning säger Hildur till UFO-Informations utsände B O Lidén. Min första tanke var att det liknade en starkt upplyst julgran i skyn. Ljuset varierade i styrka och föremålet tycktes stå stilla.

Efter att ha iakttagit det i tio minuter såg jag hur föremålet närmade sig den plats där jag befann mig. Luftfarkosten sänkte sig ned och under tiden syntes ljusstrålar skjuta ut omväxlande från vänster och höger sida. Samtidigt såg det ut som ett fyrverkeri under farkosten.

Om vi kallar detta för fas ett följer ytterligare två faser. Fas två, den undre delen som följde var rundad, lossnade från den övriga delen under det att hela föremålet lyste som av eld. Den undre delen sänkte sig nedåt under det att den lyste mycket starkt.

Fas tre, den återstående delen, hängde kvar men flyttade sig i sidled (åt höger sett från vittnet). Plötsligt fanns inte någonting kvar att se. Allt slocknade som när man släcker en lampa. Klockan var då tjugo

minuter över ett natten till fredagen.

Det kan nämnas, att ett ljusfenomen var synligt i Knäred omkring 01.30, alltså något senare än observationen utanför Ullared.

Sammanfattning:

Vid observationstillfället rådde klart, lugnt väder.

Ingen nederbörd, cirka 0 grader C.

Månen var synlig.

Föremålet passerade bakom en björkdunge.

Färgen på farkosten växlade från orange till röd och slutligen till vitt.

Kursändringar liksom hastighets- och höjdändringar förekom.

Farkosten försvann i västlig riktning.

'Oroväckande' var fru Bäckmans kommentar.

I maj för två år sedan observerade en dam från Ullared en märklig UFO-händelse. UFO:t lyste till en början starkt men skenet avtog i tre faser och till slut släcktes det märkliga ljusfenomenet som man knäpper av en lampa!

